

Registered No. M. 878

பூர்ணசந்திரோதயம்.

A Tamil Monthly Journal
Devoted to Theosophy, Religion
Science, Art and Civilization.

தொகுதி 7 }	1916-ஆம் நவம்பர் மீ	{ பகுதி 7
	நளவா ஐப்பசி மீ	

அ. ரங்கசாமி ஐயர், B.A.B.L., F.T.S., பத்திராதிபன்

வருஷ சந்தா ரூ. 2.

தனிப்பிரதி அனா 4.

மதுரை.

லிக்டோரியா அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

Copy Right Reserved.

பொருளடக்கம். (CONTENTS)

	பக்கம்
1. தற்கால நிலைமை—ஆர். ரங்கஸ்வாமி ஐயர் பி. ஏ. Current events—R. Rangaswamy Iyer. B. A.	243
2. மீராபாய்—ஆர். ஸ்ரீநிவாஸ ஐயர் பம். ஏ. Meerabai—R. Sreenivasa Aiyer. M. A.	252
3. மெய்ஞ்ஞானப்பால்—வள்ளுர் பரஞ்சோதியார் Divine Wisdom—Vallaloor Paranjothiyar	259
4. பிரஹ்மஞ்ஞான தரிசனம் (பாலபாடம்) வி. வெங்குசாமி ஐயர் Elements of Theosophy—V. Vengusamy Iyer	267
5. சரந்தம்—ஜகவீரபாண்டியன் Gentleman—Jagaveerapandian	270
6. சிறுவர்க்குரிய விஷயம்—வஸந்தானந்தன் Children's corner—Vasanthanandan	272
7. முக்கிய அறிவிப்பு—B. S. ராமசுப்பையர் Important Notice—B. S. Ramasubbier	275
8. சமாசாரம்—News	276
9. புத்தக வரவு (Review of Books)	281

லோக குருவாகிய பரமர் வருவானேன்?

இதுவரை பூர்ணசந்திரோதயத்தில் தமிழில் வெளி வராதது. பிரஹ்மஞ்ஞான சபையாருள் ஸலிஷ்ம திருஷ்டி பெற்ற ஒரு வித்தக ராகிய ஸ்ரீமான் லெட்டீடரவர்கள், லிட்டீனி சன்காரடியா ஹாலில், ஓர் பெரிய ஜனத் திரளுக்குச் செய்த அரியதோர் உபத்யாஸம். ஜகந்த்ரு வாவேண்டியந்நித் தற்காலம் என்ன அவசியம் நேர்ந்தது என்று பல காரணங்கள் எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன. இதன் விலை அனா ஒன்று தான். தபாற்கூலி பிரத்யேகம் $\frac{1}{2}$ அனா. வேண்டிலோர் அடிவிற்கண்ட விலாசத்திற்கு $1\frac{1}{2}$ அனா, ஸ்டாம்பு மூல மனுப்பிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

B. S. ராமசுப்பையர்.

பிரஹ்மஞ்ஞான மந்திரம்,

மதுரை.

பூர்ணசந்திரோதயம்.

தொகுதி 7 } 1916-ஸ்ரீ நவம்பர்மீ } பகுதி 7
 நளஸ்ரீ ஜப்பசிமீ

தற்கால நிலைமை.

சில மாதங்களுக்குமுன் சென்னையில் ஸ்தாபிக்கப் பெற்ற “சுத்தி சபை” யாரால் சில மகம்மதியர்களை ஹிந்துக்களாக்கியதாகவும், அவர்களுக்கு ஹிந்து நாமகரணம் செய்ததாகவும், பத்திரிகைகளில் படித்தோம். தென் இந்தியாவில் பிறமதத்தவரை ஹிந்துவாக மாற்றுவது நம்முடைய ஞாபகத்துக்கு எட்டியவரை கிடைபாதாகையால், இந்த சமாசாரமானது எல்லாருக்கும் ஆச்சரியத்துக்கும் ஆழ்ந்த யோசனைக்கும் காரணமாக விருக்கலாம். ஹிந்து மதத்தில் பிறந்தவனே ஹிந்துவென்றும், வேறுமதத்தவன் ஹிந்து ஸநாதன தர்மத்திலும் வேதத்தின் உண்மையிலும் நம்பிக்கையுள்ளவனாக விருந்தாலும், அவன் ஹிந்துவாக மாறுவதற்கு யாதொருவிதிரும் இல்லையென்றும், ஒருவன் ஹிந்துவாகவிருந்து அன்னிய மதத்தில் பிரவேசித்துவிட்டு அப்பால் ஹிந்துவாக வேண்டுமென்று எவ்வளவு தீவிரமாக விரும்பினாலும், அவனை ஏற்றுக்கொள்ள மார்க்கமில்லை பென்றும், பெரும்பாலர்களுடைய எண்ணமாக விருக்கின்றது.

இவ்வெண்ணம் சாஸ்திரத்துக்கும், சரித்திரத்திற்கும் ஒத்ததா என்று ஆலோசனை செய்யவேண்டுமெது மிக்க அவசியம். ஆங்காங்கு கிறிஸ்தவ பாதிரிமார்களுடைய வும், ஓய். எம். வலி. ஏ. என்ற வாலிபர்களின் கிறிஸ்தவ சங்கங்களுடையவும் முயற்சியாலும் நம்மவரின் அசிரத்தையினாலும் அநேகம் வாலிபர்கள் கிறிஸ்தவர்களாக மாறுகிறார்கள். அவர்களில் சிலர் மறுபடியும் நற்புத்திவந்து ஹிந்துவாக விருப்பமுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் திரும்பிவர மார்க்கமுண்டா? சுத்திபெறுவதற்கு ஸம்ஸ்காரங்கள் வேதங்களிலேயே விதிக்கப்பெற்றிருக்கின்றன வென்று மேற்கண்ட சுத்திசபையார் சொல்லுகிறார்கள்.

*
*
*

மேலும் ஒரு காலத்தில் இந்தியாவானது பெரும்பாலும் பௌத்தர்களால் நிரம்பியிருந்தது. இப்போது பௌத்தர்கள் பெரும்பாலும் கிடையாதென்றே சொல்லலாம் முன்னிருந்த பௌத்தர்கள் என்கே சென்றார்கள்? புதிதாக வந்த ஹிந்துக்கள் எங்ஙனம் எங்கிருந்து வந்தார்கள்? பௌத்தர்கள் தாமே ஹிந்துக்களாக மாறினார்கள் என்பது சரித்திரவாயிலாக நாமறிந்த விஷயம்.

*
*
*

வடஇந்தியாவில் ஆர்ய ஸமাজத்தை ஸ்தாபித்தவரும் மகாப்பிரக்கியாதிபெற்றவருமாகிய ஸ்வாமி தயாநந்தஸரஸ்வதீ எழுதியுள்ள ஸத்யார்த்த பிரகாசம் என்ற புஸ்தகத்தில் மற்ற ஜாதியாரை ஆர்யர்களாக மாற்றலாம் என்று விளங்கக் கூறியுள்ளார். பஞ்சாப் மாகாணத்தில் ஆர்ய ஸமாஜம் முக்கியமாய்ப் பரவியுள்ளது. இதர ஜாதியாரை ஆர்யர்களாக ஸம்ஸ்கார மூலமாக மாற்றிவருகிறார்கள் இதேமாதிரி வடஇந்தியாவிலும் பலபாகங்களிலும் செப்துவருகிறார்களாம். இம்மாதிரியே தென் இந்தியாவிலும் „சுத்தி சபை” ஸ்தாபித்திருக்கிறதாகவும் வெளியாகிறது.

புதிதாக ஹிந்துவாக மாறினவன் எந்தவர்ணத்தானாக அங்கீகரிக்கத்தக்கவன். அவன் கல்பாணம் செய்யவேண்டுமானால் சாதாரணமாக உள்ள நான்கு வர்ணத்தார் அவனுடன் சம்பந்தம்செய்ய முன்வருவார்களா என்ற கேள்விகள் மனதில் உதிக்கலாம். இம்மாதிரியான சந்தேகங்களைத்தீர்க்க அவாவினர் மதராஸ் லிங்க்செட்டி தெரு 279 கிர். வீட்டில் கே.வி.வர்மா என்பவருக்கு எழுதி சந்தேகம் தெளிபலாம்

*
* *

மாதிருதேச பக்தியானது நம்மவர்களில் வாலிபர்களிடம் குடிகொண்டிருக்கின்றது என்பதில் சந்தேகமில்லை. அவர்கள் இன்னும் சுயநன்மையென்ற பிசாசினால் பிடிபட்டு வில்லை. அவர்கள் பிறநயத்தை பரிபாலிக்கும் தன்மையர். அவர்களுடைய உற்சாகத்தைக் கிளப்பி நன்முறையில் கொண்டு செலுத்தாது பெரியவர்களின் குறைபேயன்றி வேறில்லை.

*
* *

“ஸம்மெ ஸகிஃ கௌ யம்மெ” என்பது உண்மையானவாகியும், முற்காலத்தில் ஒரு மனிதனுடைய ஆச்சரியகரமான தபசினாலும் நன்முயற்சியினாலும், பெரியகாரியங்கள் நடைபெற்றனவென்று புராண இதிகாசங்களில் படிக்கிறோம் ஆனால் தற்காலத்தில் நாகரீகத்தின் மேலிட்டால் சிறந்த மேனாட்டில் பார்த்தால், ஜனசமூகங்களுடைய புத்தி பூர்வமான மனமுயற்சியாலேயே அரியபெரிய காரியங்கள் நடைபெறுவதை பத்திரிகைகள் வாயிலாகத் தெரிகிறோம். பலர்மட்டும் கூட்டமாக கூடினால் அதுமட்டும் போதாது. திருநாள்கூட்டம் எங்ஙனம் ஒற்றுமையற்றதோ அதன் மாதிரி பிரயோஜனமற்றதாகும். ஆனால் பலர்கூடி தாங்கள் எதற்காக கூடியிருக்கிறோம் என்ற விஷயத்தை மனதால் ஓர்ந்து, அந்த விஷயத்தை நிறைவேற்றுகற்கு வேண்டிய முறைகளை மனதால் சிந்தித்து, பலர் மனதில் தோன்றும் பன்முறைகளை பலரும்செப்ப, அவைகளில் எம்முறைசிலாக் கியமோ அதைத்தேர்ந்தெடுத்து அம்முறையை நிறைவேற்ற

சில உத்தியோகஸ்தரை நியமித்து, அவ்வுத்தியோகஸ்தர்கள் அக்காரியத்தை நிறைவேற்றுவதில் அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிபுரிந்து, அவர்கள் சரியானபடி தங்கள் உத்தரவாதத்தை செலுத்துகிறார்களா என்று கவனித்து, பொது நோக்கத்தை அடையும் கூட்டத்தை “ஒற்றுமைப்பட்ட சங்கம்” என்று சொல்லலாம். மேனாட்டில் இவ்வித “ஒற்றுமைப்பட்ட சங்கங்கள்” இருக்கின்றன. அங்கே அவ்வித சங்கங்களின் காரியதரிசிகள் தங்களை நியமித்த சங்கத்தாரின் காரியங்களை நிறைவேற்றுவதாகவே சொல்லலாம். ஆகையால் ஒரு காரியதரிசி தன்சங்கத்தின் சம்பந்தமாய் ஒரு அபிப்பிராயத்தைச் சொன்னால் அதற்கு கௌரவமும் உத்தரவாதமும் மிக்கது. ஏன்? அது ஒரு மனிதனுடைய அபிப்பிராயமல்ல பல மனிதர்களுடைய தேர்ந்த அபிப்பிராயம். ஆனால் இவ்விதமாக இந்தியாவில் ஒற்றுமைப்பட்ட சங்கங்கள் விசேஷமாக ஏற்படவில்லை. ஆனால் ஒற்றுமைப்பட்ட சங்கங்கள்போல பல சங்கங்கள் இருப்பினும் அவைகள் பெரும்பாலும் போலீச்சங்கங்களாக விருக்கின்றன. சங்கங்களின் அங்கத்தினர் எல்லோரும் தங்களுடைய உத்தரவாதத்தை கவனிக்கிறதில்லை. உத்தியோகஸ்தர்களை நியமித்து விட்டதால் அவர்கள் பொறுப்பு முடிந்துவிட்டதாக எண்ணுகிறார்கள். அது தவறு. சங்கங்களின் அங்கத்தினர்கள் தங்கள் உத்தரவாதங்களை உணர்ந்து முயற்சி செய்வார்களானால் நம்நாடு எத்துணை நன்மை பெறும் என்று யோசித்துப் பாருங்கள்.

* * *

மேலும் காரியங்களைச் செய்யவேண்டிய காலத்துக்கு முன்னர் போதுமான சாவகாசத்தில் யோசனைசெய்து, காரியம் நிறைவேற்றவேண்டிய முறைகளைத் தீர்மானித்து, அவைகளை கடைப்பிடித்து நடந்தால் இப்போது நடப்பதைவிட வெகுவிமர்சையாயும், மிக்கபலனுடனும் எண்ணிய கருமங்கள் கைகூடும் என்பதில் தடையில்லை. ஆகையால்

முக்கியமாய் வேண்டுவது ஒற்றுமைப்பட்ட சங்கங்களும் தீர்க்க ஆலோசனையுமே.

* *

பம்பாயில் சென்ற தசரா சமயத்தில் 250வாலண்டியர்கள் என்ற வாலிபர்கள் மாதிருபூமியின் முன்னேற்றத்துக்காக பைஸாபண்டு சேர்த்தார்களாம். ஒவ்வொருவரும் ஒரு பைசா கொடுக்கும்படி யாசித்து ரூ.3000 சேகரம் செய்தார்கள். இது ஒரு பெரிய கைங்கரியம். பம்பாயில் 8 வருஷங்களுக்குமுன் பிராமண வித்யார்த்தி சகாயசபை ஒன்று ஸ்தாபிக்கப்பெற்றதாம். ஆனால் அது விசேஷமாக யாதொரு பெருந்த உதவியும் செய்யவில்லையாம். ஆனால் சென்ற சில மாதங்களாக சில வாலண்டியர்கள் முன் வந்து வருவாய் தேடும் காரியத்தை ஏற்றுக்கொள்ள, மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ 200 விகிதம் வருலாகி வருகிறதாம். வருஷம் ஒன்றுக்கு ரூ 200 வருலாகிக் கொண்டிருந்த சபையில் மாதம் ஒன்றுக்கு அதனொகை வருலானால் அச்சபை முன்னேவிட பன்னிரண்டு மடங்கு உபகாரம் செய்யமுடியுமல்லவா? இதுவெல்லாம் நம் வாலிபர்களின் கைங்கர்யம். இந்தியாவில் வித்யா விஷயமாய் உதவி செய்ய பிரியமுள்ளவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் நன்முயற்சி யில்லாததால் தான் வித்பையை பரவச் செய்யமுடியவில்லை.

* *

மதுரைமாநகரில் சென்ற அக்டோபர் மாதம் 28-ம் தேதியன்று மாலைபில் இரண்டு முக்கியமான விஷயங்கள் நடைபெற்றன. அமெரிக்கன் காலேஜைச் சேர்ந்த மாணுக்கர்களின் உறைவிடமானது தற்காலம் அக்கல்லூரியில் படிக்கும் மாணுக்கர்களுக்கு போதாததால் புதிதாகவேறு ஒரு உறைவிடம் கட்டுவதாக உத்தேசித்து அதற்கு மூல சிலா நிவேசனமானது அமெரிக்காவிலிருந்து வந்திருக்கும் மிஸ்லிஸ் வார்னர் என்ற துரைசானியால்செய்யப்பட்டது. அப்பொழுது படிக்கப்பட்ட பத்திரிகையிலிருந்து முன்

கட்டப்பட்ட மாணுக்கர்களுடைய உறைவிடத்துக்கு பாதிச்செலவானதொகை அதாவது 16,000 ரூ மதராஸ் கவர்ன்மெண்டாரால் கொடுக்கப்பட்டதாயும் (சுமார் 4000 ரூ வரை இந்தியர்களால் கொடுக்கப்பட்டதாயும்) கூறப்பட்டது. பாக்கித்தொகை அமெரிக்காவிலிருந்து மிஷன திகாரிகளால் லனுப்பப்பட்டது என்றும் வெளியாயிற்று. அதன்பின்னர் அதே காலேஜைச் சேர்ந்த “புது பெளதிகரசாயன சாஸ்திர ஆராய்ச்சி சாலை” யொன்று கட்டி முடிந்திருந்ததை துதனப் பிரவேசனம் செய்வதற்கு பெரியதோர் கட்டமானதுவெகு அழகாக பவனியாய் புதுக்கட்டடத்துக்கு வந்துசேர்ந்தது. அக்கட்டடத்தை வார்னர் என்ற துணை திறந்துவிட்டார். அதற்கு முன்னர் படிக்கப்பெற்ற பத்திரிகையிலிருந்து அந்த கட்டடம் முடிவுபெற 98,000 ரூ-க்குமேல் பிடித்த தென்றும் அதில் பாதித் தொகையை மதராஸ் கவர்ன்மெண்டார் கொடுத்ததாகவும் அக்கட்டடத்தில் மேற்கண்ட சாஸ்திர ஆராய்ச்சிக்காக 60,000 ரூ-க்கு அமெரிக்காவிலிருந்தும் இங்கிலாந்திலிருந்தும் கருவிகள் அனுப்பும் படி செய்திருப்பதாயும் இத்தொகையில் பாதி மதராஸ் கவர்ன்மெண்டார் பொறுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள் என்றும் இதைத்தவிர இந்த சாஸ்திர ஆராய்ச்சி சாலையின் உபாங்கங்களாகிய இரண்டு கட்டடங்களுக்கு சுமார் 40,000 ரூ பிடிக்கும் என்றும், அதில் ஒன்றாகிய இவ்வாராய்ச்சி சாலையின் இயந்திரங்களை இயக்கும் சக்தியுண்பெண்டும் சாலை ஒன்றுக்கு ரூ 25,000 பிடிக்கும் என்றும் அதிலும் பாதியை மதராஸ் கவர்ன்மெண்டார் பொறுத்துக் கொள்வதாயும் வெளியாயிற்று. ஆகையால் இக்கட்டடமும் அதன் அங்கங்களும் சாதனங்களும் சுமார் ஏறக்குறைய ரூ 200,000 பெருமான முள்ளவையாகின்றன. மேற்கண்டபடி கவர்ன்மெண்டாரால் கொடுக்கப்பட்டதைத் தவிர பாக்கி தொகை மிஸ்வரிஸ் ஸ்மித் என்ற அமெரிக்கன் துரைசானி உயில்மூலம் கொடுத்த 30,000 டாலர் தொகையிலிருந்து செலவிடப்பட்டது.

எல்லோரும் புதுக்கட்டடத்தை பார்வை யிட்டார்கள். அது வெகு அழகாகவும் பெரிய அறைகள் அமைக்கப்பெற்றதாகவும் இருந்தது. இனிச்சாதனங்கள் வந்து அமைத்த பின்னர், இதைப்போன்ற சாஸ்திர ஆராய்ச்சிசாலை மதராஸ் ராஜதானியிலேயே யில்லையென்று சொல்லக்கூடியதாய் அவ்வளவு சிலாக்கியமாயிருக்கிற தென்று இதைப் பார்வையிட்டார் அனைவரும் நினைத்தார்கள். அதன் பின்னர் காலேஜ் பெரிய அறையில் சகலரும் கூடினார்கள். சில பிரசங்கங்கள் நிகழ்ந்தன. சில மாணுக்கர்கள் பாடினார்கள். இரவு எட்டு மணிக்கு, கூட்டம் கலைந்தது.

* *

அமெரிக்கன்மிஷன் சங்கத்தின் காரியதரிசியான டாக்டர் ஸ்மித் செய்த உபந்யாசத்தில் அமெரிக்கன் காலேஜ் ஏன் ஸ்தாபிக்கப் பெற்றது? புது சாஸ்திர ஆராய்ச்சிசாலை ஏன் இவ்வளவு செலவிட்டு, நிர்மாணம் செய்யப் பெற்றது? என்று வியக்தமாய்க் கூறினார். இக்கல்லூரியில் கற்கும் மாணுக்கர் அனைவரும் கிறிஸ்தவ வேதமாகிய பைபிள் புஸ்தகத்தை படித்து அதன் உண்மையை ஏற்று, கிறிஸ்தவர்களாகவேண்டும் என்றும், அவர்களும் பின்னர் ஏனைய வாலிபர்களுக்கு உபதேசம் செய்து அவர்களையும் கிறிஸ்தவர்களாக்க வேண்டும் என்றும் எண்ணங்கொண்டுதான் அமெரிக் காவிலிருந்தும், கானடா என்ற பிரிட்டிஷ் மாகாணத்திலிருந்தும் ஏராளமான பொருளுதவி அனுப்பி இக்கல்லூரியை ஸ்தாபித்திருக்கிறதாக தெற்றென விளக்கினார். 'இவ்வளவு தெளிவாய் எடுத்துரைத்த பின்னர் இந்திய வாலிபர்களுக்கு வித்யை கற்பிப்பதுதான் அவர்களுடைய முதலோக்கமாய்க் கொள்ளுதலும், அதைப் புகழுதலும் இழுக்கு. ஆனால் கிறிஸ்தவர்களாக நம்மை ஆக்குவதற்கு இது ஒரு சாதனமே. நாம் நம் மக்களுக்கு ஸ்வமதத்தை போதிக்கும் பள்ளிகளை ஸ்தாபியாதது பெரியதவறு. அதிலும் பக்குவமற்ற சிறுவர்களை அன்னிய மதத்தைப் புகட்டும்

ளிகளுக்கு அனுப்பி அவர்கள் மதாந்தா ப்ரவேசம் செய்யும்படியான அபாயத்துக்குள்ளாக்குவது மக்கள் பால்காட்டவேண்டிய கடமைக்கு விரோதம். கிறிஸ்தவர்களுக்குள் ரோமான்காதலிக்கானவன் தன் மக்களை பிராயடஸ்டண்டு பள்ளிக்கு அனுப்புகிறதில்லை, மேலும் இவ்வளவு விடாமுயற்சியுடன் வேலை செய்யும் பாதிரிகளுடைய முயற்சியால் பார்த்துகூடநாமும் நம்முடைய காலேஜ்களை முன்னுக்கு கொண்டுவர பிரயத்தினம் செய்யாதது கொஞ்சமும் மன்னிக்கத் தகாத குற்றம்.

* *

ஆனால் இந்தியர்கள் மிஷன் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு தங்கள் மக்களை அனுப்புவது கிறிஸ்தவர்களாக வேண்டுமென்றல்ல. அப்பள்ளிகளில் கற்பிக்கும் இதரவித்யையை கற்கவென்றுதான். ஆகையால் இம்மாணுக்கர்கள் தங்கள் நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக கவனிக்கவேண்டியது ஒன்று உண்டு. பாதிரிசன் பைபிள் கிளாசிலும் இதர சமயங்களிலும் தம்முடைய மதத்தைப்பற்றியும் ஹிந்து, மகம்மதிய மதங்களைப்பற்றியும் ஆசாரங்களைப்பற்றியும் சொல்லும் வார்த்தைகளை பரமார்த்திகமாய் எண்ணாமல், அவைகளை உற்றுக்கவனித்து, தங்களுடைய மதங்களைப்பற்றி தாங்கள் அறிந்த உண்மைகளால் சோதித்தும், தெரியாதவைகளை தங்கள் சமய முறைகளைக் கற்பிக்கும் புத்தகங்களைப் படித்து அறிந்துகொள்ளக்கூடிய உண்மைகளைக் கொண்டு திருத்தியும் பார்க்கவேண்டும். ஹிந்து மசம்மதிய மதங்களைப்பற்றி இழிவாய் கூறப்படும் விஷயங்களைப்பற்றிச் சமாதானங்களை அவ்வம்மதப் பெரியாரிடம் கேட்டுத் தெளியவேண்டும். அவ்வாறு இழிவான வார்த்தைகளைப்பாதிரிமார்கள் சொன்னால் அதை ததரியமாய் ஆசேஷிப்பதும் அவசியமாகும்.

* *

இம்மாணுக்கர்களின் தகப்பன்மார்களுடைய உத்தரவாதம் அதிகம். கூடுமானவரை சதேசிய பள்ளிகளுக்கே

தமது மக்களை அனுப்பவேண்டும். அப்படி முடியாதா யின் அவர்களுக்கு வீட்டில் தம்மதத்தின் உண்மைகளைக்கற் பித்தலவசியம். “ஹிந்துமத தூஷணையின் பரிகாரம்” என்ற புத்தகங்களையும் அத்தகைய இதர புத்தகங்களையும் வாங்கிக் கொடுக்கவேண்டும். மேலும் பொதுவாய் ஹிந்து மதசம்பந் தமான கற்பினைகளைப் புகட்டும் உபந்யாசங்கள் நிகழும்படி செய்து அவைகளை பாதிரிபள்ளியில் படிக்கும் மாணாக்கர் களுக்கு உபயோகமாகும்படி செய்யவேண்டும். இது கூட நம்மவர் செய்ய முடியாதா? யாராவது ஒரு நன் கொடை யாளி கிறிஸ்தவ பள்ளிகளில் பயிலும் மாணாக்கர் ஒவ்வொரு வருக்கும் ஹிந்து மதத்தைப்போற்றும் புத்தகங்களை இன மாக கொடுக்க முன்வந்தாலாகாதா?

* * *

மேற்கூறிய பாதிரிகளின் நன் முயற்சியில் மெச்சத்தக்க விஷயங்கள் பலவுள. தாம் எது நன்றெனக்கொண்டார்களோ அதை முடிக்க என்ன பொருள் செலவு செய்கிறார்கள்? எவ்வளவு பிரயாசையெடுக்கிறார்கள்? எவ்வளவு உற்சாகத்துடன் முயற்சி செய்கிறார்கள். ஆனால் கண்கூடாகக் கண்டும் நம்மால் ஒன்றும் இயலாதென்று நம்மவர் திகைக்கிறார்களே. அமெ ரிக்காவில் நம்மைக்காட்டிலும் மிகுந்த பணக்காரர்கள் ஏராளமாக விருக்கிறார்கள். ஆனால் நம் நாட்டில் சுதேசத்திற்காகச் செலவழிக்க வேண்டிய பணமுள்ளவர்கள் இல்லையென்று சொல்லமுடியாது. இப்பொழுது கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வித்யா விஷயத்தில் செலவழிக்க சில தனிகர்கள் முன் வருகிறார்கள் என்பது வாஸ்தவம். ஆனால் இது போதாது. தனிகர்கள் தாராளமான மனதுடன் வித்யாதானத்தை விடச் சிறந்த தர்மம் ஒன்றுமில்லை யென்று உணர்ந்து ஏராளமான பொருள்களைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று அவசியம். அப்படிச் செய்தால், எவ்வளவு நாம் கொடுக்கிறோமோ அவ்வளவு தொகை கவர்ண்மெண்டிலும் கொடுக்கிறார்கள். மேற்கண்ட விதங்களில் எல்லாம் எண்ணங்கள் அவ்விடம் சென்றவர்கள் மனதில் உதித்து இருக்கும் என்றும், அவ் வெண்ணங்கள் கடை முறையில் நம் நாட்டுக்கு நன்மை விளைக்கும் என்றும் திண்ணமாய் நம்புகிறோம்.

ஆர். ரங்கஸ்வாமி ஐயர்.

(224-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

அங்கம் 3. களம் 3.

காலம்:—இரவு. இடம்:—மீராபாய் வசிக்கும் குடிசை. நாடகபாத்திரர்:—மீராபாய்.

மீரா—இதென்ன, என்பதி என்னைக் கொல்லத் தீர்மானித்தார்? அவர் மனதெப்படி இதைச் செய்யத் துணிந்தது? என்ன கோப மிருந்தாலும், என்னுயிரை மாய்க்கத் துணிவதென்றால் நம்பக்கூடியதா யில்லையே? இப்படியும் தானென்னை யிசன் சோதிக்கிறாரா? என்ன சோதித்தாலென்ன; எனக் கவரிடத்திலிருக்கும் பக்திமட்டும் திடமாயிருக்கும்படித்தி லெனக் கொருநாளும் குறைவு வராது. பகவத் பக்தியின் விசேஷத்தைக் குறித்து நானென்ன சொல்வது? சகல துக்கங்களையும் மாற்றி ஆநந்த ஸாகரத்தில் மூழ்கவைக்கும் சக்தி யதற்கேயுள்ளது. கோபாலனுடைய ஸ்வரூபத்தை ஸ்மரிப்பதினால் நமது கோசங்கள் ஐந்திற்குமுண்டாகும் ஸம்சுத்தி நிகரற்றதென்று ஞானிகள் கூறியிருக்கும் வார்த்தைகளினுண்மை அதுபவித்தாலல்லவோ விளங்குகிறது. நமது பஞ்சேந்திரியங்களையும் மனதினாலடக்கி, அம்மனதைப் புத்தியினாலடக்கி, இவ்வித மடக்கப்பட்ட மனதை ஸ்ரீமந்நாராயண மூர்த்திக் கர்ப்பணம்செய்ய, அம்மனம் அவரிடத்திலிருந்துபெருகிக்கொண்டிருக்கும் அன்புவெள்ளத்தில்மூழ்கி தன்னிடத்திலிருக்கும் ரஜஸ்தமோ குணங்களை யிழந்து நித்ய ஸத்வ ஸ்வரூபத்தையடைந்து அந்த ஆநந்தப்ரவாஹத்தை உலகத்திலுள்ளோ ரதுபவிக்கும்படி செய்யத்தக்க ஓர் மார்க்கமாகிறது. அப்படி செய்வதைவிட வேறுசுகம்—(சுந் கரி வருகிறான்) சுந்தரீ வா, உங்களையெல்லாம் விட்டுப்பிரிந் தநேக யுகங்களாய் விட்டன போலிருக்கிறதெனக்கு. என்ன, நடந்துவந்திருக்கிறாய்? உன் பல்லக்கெங்கே?

சுந்—நானதைக் கொஞ்சதூரத்தில் நிறுத்தி யிருக்கிறேன்.

மீரா—அரண்மனையில் மஹாராஜா செளக்கியமாயிருக்கிறாரா? இன்னு மங்குள்ளவர்க ளனைவரும் செளக்கியமா?

சுந்—எல்லோரும் செளக்கியம்தான். ஆனால் நீ யில்லாத அரண்மனை யரண்மனையாகவா இருக்கிறது? அதனழகே போய்விட்டதே. உன்னைவிட்டுப் பிரிந்த எங்களுக்கு இருக்கும் வருத்தத்திற்குத்தான் அளவுண்டோ? எப்போது மெனக்குன் ஞாபகந்தான். நானுன்னைப் பார்க்க வரலாமென்றாலோ மஹாராஜா சம்மதப்படுகிறாரா? உன்னையெப்போது காணப்போகிறே னென்றிருந்தேன். ஏதோ என்னுடைய நல்லகாலம், மஹாராஜாவே என்னையின் றைதினம் கூப்பிட்டு இந்தப் பெட்டியைக் கொடுத்து “இதையிப்படியே கொண்டுபோய் மீராவிடம் கொடுத்து இதிலிருக்கும் புஷ்பஹாரத்தை யவள் தரித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் சொன்னதாகச் சொல்” என்றார். எனக்கப்போதுண்டான ஆசுந்தத்திற்கு அவளே கிடை யாது. உடனே இதை யெடுத்துக்கொண்டு இங்கு அதிவேகமாய் வந்தேன்.

மீரா—சுந்தரீ, மஹாராஜாவிற் கென்மீது கருணை வந்திருக்கிறதா! ஏதோ முன் கோபத்தினால்—(சனக்குள்) கொலையாளிகள் வந்ததிவளுக்குத் தெரிந்திருக்குமோ? தெரிந்திருக்காது. அதை நானிவளிடம் சொல்லலா தாது. சொன்னால் இவள் மஹாராஜாமீது ரொம்ப கோபங்கொள்வாள் (வெளிப்படையாக)—ஏதோ முன்கோபத்தினு னென்மீது. கடிந்துகொண்டார் போலும். எனக்கப்போதே தெரியும். தங்கமான அவர் மனது ஒருநாளும் பிறருக்குக் கெடுதலை நினை யாது. அப்பெட்டியைக் கொடு என்கையில், (பெட்டியை வாங்கிக்கொள்ளுகிறாள்.) கிருஷ்ண! உனது லீலையை வர்ணிக்க யாரால் முடியும்? (பெட்டியைத் திறக்கிறாள். ஸர்ப்பங்க ளிரண்டையும் கண்டு பயந்து பிரமிக்கிறாள். சுந்தரியும் பிரமித்தவன்போல் ஈடிக்கிறாள்.)

சுந்—அடி, பாம்படியது, தொடராதேயதை. இப்படியுந்தானொருவர் செய்வாரோ? இன்றைக்கவ ரிப்பெட்டியை

யென்னிட மொப்புவித்தபோ தென்ன சந்தோஷப்பட்டேன்! ஐயோ, அந்த சந்தோஷமெல்லாம் பாழாய்ப் போயிற்றே. இப்படியுந்தா நொருவர் செய்யத் துணிவாரோ? ஐயோ!

மீரா—(பிரமம் தெளிந்து) சுந்தரீ, இதென்ன வாச்சரி பமட! என்னவிருந்தாலு மிப்படி நடக்குமென்று நானொருக்காலு மெண்ணவில்லையட. நானெவ்வளவு சந்தோஷத்துடனிப் பெட்டியைத் திறந்தேன். என்மனது இந்த ஒரு க்ஷணத்துக்குள் எண்ணாததெல்லா மெண்ணிற்றே. மனமே, உனக்கவ்வளவுதான் கொடுத்து வைத்தது. இந்தப் பாயியை யெப்போது வந்தடைந்தாயோ அப்போதே யுனக்குக் கெட்ட கால மாரம்பித்து விட்டது. இனி யொருக்காலுமுனக்குச் சந்தோஷமென்பதே கிடையாது. சுந்தரீ, என்பதிக் கு நானுக்குநான் என்மீது கோபமதிகரிக்கிறது போலல்லவா தோன்றுகிறது. அவ்வளவு கோபமுண்டாக நானென்னடி செய்தேன்? காரணமில்லாம லென்மீது கெட்ட அபிப்பிராயம் கொண்டு இவ்வாறென்னை வருத்துகின்றாரே. நானென்ன செய்வேன்!

சுந்—நானுமெவ்வளவோ சொல்லிப் பார்த்தேனம்மா, அவரொன்றையும் கேட்கிறதில்லை. கேட்டாற்றானே நானேதாவது சொல்லமுடியும்?

மீரா—நீ யென்னசெய்வாய்? உனக் கென்மீதிருக்கும் பிரியத்தினால் நீ யெவ்வளவோ சொல்லிப் பார்த்துத்தானிருப்பாய். சொல்லிப் பயனென்ன? அவரைதக் கேட்க வேண்டாமா?—என்னவிருந்தாலும் பதி பதிதானே. அவரைப்பற்றி நானெப்படிக்குற்றமாய்ப் பேசலாம்? அவரிட்ட கட்டளையை யெப்படி நான் மறுக்கலாம்?

சுந்—மீரா, நன்றாய்த் தானிருக்கிறது. ஏதோ அவர் மதியையிழந் தெதையோ வுளரினாம். அதையும் நீ கேட்கிறேனென்கிறாயே. எதற்கும் மிதமுண்டு. பதியென்று

லெதையும் கேட்கிறதா? நான் சொல்வதைக்கேள். நீயிந் நகரத்திலிருந்தா விவரிப்படித்தா னுன்னை ஹிப்ஸித்துக் கொண்டிருப்பார். இந்நாட்டைவிட் டெங்கேயாவது ஓடிப்போ.

மீரா—சுந்தரீ, நீகூட இப்படிப் பிதற்றுகிறாய். உன் புத்திகூட எங்கே போயிற்று?—நானுன்னைக் குற்றம் சொல்லலாமா, நான் கடிந்து பேசினதற்காக என்னை மன்னிப்பாய், சுந்தரீ. இவ்வார்த்தைகளை யெல்லாம் நீ சொல்லவில்லை. உனக்கென்மீதிருக்கும் பிரியமல்லவா உன்னையிப்படியெல்லாம் சொல்லத் தூண்டிற்று.

சுந்—(தனக்குள்) இந்தசமயத்தி லிப்படிச் சொன்ன லிந்தச் சர்ப்பங்களுக்குப் பயந்திவ லிந்நகரத்தினின்றும் ஓடச் சம்மதிப்பாளென்றும் நானெண்ணி யிருந்தேன். என்னவிருந்தாலு முயிரையிழக்க யாராவது துணிவார்க ளா? இவ்வளவு பதிபக்தியாயிவளுக்கு!! (வெளிப்பட்டையாக) மீரா, இது நியாயமா உனக்கு?

மீரா—சுந்தரீ, இப்படியெல்லா மினிப்பேசாதே. சொல்லுகிறேன் கேள். ஸ்திரீகளுக்கிந்த ஸ்தூல லோசத்திற் பதி பகவானுடைய ஸ்தானத்திலிருக்கிறார். பகவானிடத் திற் பக்திபைச் செலுத்த அறியாத ஸ்திரீகள் முதலில் பதிபக்தி செய்து அந்தப் பக்தியை நிஷ்காம்ய மாக்கிப் பிறகு அதைப் பகவானிடத்தில வைக்கத் தொடங்குகிறார் கள். பகவானுக் கடுத்தபடி நாம் பக்தி செய்பத் தகுந்த வர் நம் பதியே. ஆகையா லிப்புஷியில் பர்த்ருவாக்ப பரி பாலனம் செய்யவேண்டியது நமக்கவசியம். அந்தப்பதியே யெனக்கிந்த சர்ப்பங்களை மனுப்பும்போது நானவைகளைத் தரித்துக்கொண்டா லென்ன? பெரியோர்கள் 'ஹெதெ. டுவ டெஷவ தஃஷ்ணாடி' என்று சொல்லியிருப்பதை நாம் மறக்கலாகாது.

ஆனால் சுந்தரீ, இதையனுப்ப உன்னைத்தவிர வேறு யாவரும் மஹாராஜாவுக்கு அகப்படவில்லையா? அரண்மனை

யில் சேவகர்துளில்லையா? சேடிகுளில்லையா? உன்னை யிந்தக் காரியத்துக்காக அனுப்பவேண்டுமா? உனக்கு வருத்தமாயிராதா? வேறு யாரிடத்திலாவது கொடுத்தனுப்பினு லெங்கே ஒருவேளை யிதை பென்னிடத்திற் கொடுக்காம லிருந்துவிடுவார்களோ என்கிற சந்தேகத்தினால்லவா உன்னை யனுப்பி யிருக்கிறார்? உன்னிடத்தி லவருக்குப் பூர்ண நம்பிக்கையுண்டு. அவர் வார்த்தையைத் தட்டமாட்டா பென்கிற நிச்சய மவருக்கிருப்பதாற்றான் நீ யிந்தக் காரியத்தைச் செய்வதில் மனவருத்தப் பவ்வாயென்று தெரிந்திருந்தும் உன்னைபே அனுப்பியிருக்கிறார். எப்படியாவது நான் உயிருடனிருக்கக்கூடா தென்பதுதானே யவரெண்ணம்? அப்படி யவர் மனது கடினப்பட நானென்னடி செய்தேன். நானொரு பாபமுமறியேனே. இதோ சுந்தரீ, இதைக் கழுத்தில் தரித்துக்கொள்ளப் போகிறேன். அதுவுமென்னுயிரை மாய்க்கப்போகிறது ஆனாலென்மனதுபதைக்கிறது நானுயிரிழக்கப் போகிறேனென்கிற வருத்தமில்லை. நானுயிரிழப்பதைப் பார்த்து நீ பெப்படி சுகிப்பாய்? நீ பொறுப்பாயா? என்னை நீ யுன்னுடைய சகோதரியினு மெவ்வளவோ மடங்கதிகமாய் நேசித்து வந்திருக்கிறாயே. ஒரு வேளை பென்னைநிட்டுப்பிரிந்த துக்கம் பெஈறுக்கமாட்டாம லுனக்குமேதாவது கேடு நேரிட்டால் பிறகு மஹாராஜாவுக்குத் தேறுதல் சொல்பவர் யார்? உன்னை நினைந்து நினைந்துருகுவாரே. ஐயோ, ரொம்பக் கஷ்டப்படுவாரடி, சுந்தரீ. மேலுமுண்மை வெகுநாள் மறைந்திருக்காது. நானிறந்து சில நாட்களுக்கெல்லா மவருக்குண்மை தெரியவந்து, தான் செய்ததெல்லாம் தவறென்றவருணரும்படி நேரிட்டா லப்போதவர்மன மென்னபாடுபடும்? தான் செய்ததைக்குறித்த வருத்தப்பட்ட டிருகுவாரடி. அவருக்கப் போது யார் தேறுதல் சொல்லுவார்கள்? தான் படுகிற கஷ்டம் போதாதென்று ஊரிலுள்ள ஜனங்களெல்லாரு மவரையதிகமாய் நிந்திப்பார்களே. அவரொரு குற்றமுமறியாதவ

ராணுவமென் கர்ம விசேஷத்தாலென்னை யிப்படி வருத்து
கிறாரென்ப தவர்களுக்குத் தெரியாது. கணக்கில்லாத
தூஷணைகளை யவர்மீது சுமத்துவார்கள். அவற்றையெல்லா
மவரெப்படிச் சுகிப்பார்? ஒருவருக்குச்செய்த தீங்குகளைக்
குறித்துத் தானே வருத்தப் படுகிறவர்களுக்கு அத்தீங்கு
களுக் குள்ளானவரிடத்திற் சென்று தான்செய்த அபரா
தத்துக்கு மன்னிப்பைக் கேட்டுக்கொண்டாற் கொஞ்சம்
வருத்தம் குறைவுபடும். அதுகூட நமது பதிக்கில்லையே.
நானிறந்திருப்பேனே யாரிடத்தில் மன்னிப்புக் கேட்டுக்
கொள்ளுவார்? எவ்வளவு வருத்தப்படுவாரா சுந்தரீ!
ஐயோ, இப்போது மஹாராஜா எவ்வளவு மனத்துயரப்
பட்டுக்கொண்டிருக்கவேண்டும்! அளவில்லாப் பிரியத்துட
னாதரித்துவந்த என்னை யரண்மனையினின்று தூரத்தினது
மன்றி என்னுபிரை மாய்க்கவும துணிவதென்று லவர்மன
மிப்போது ரொம்பவும் விபாகூலப் பட்டுக்கொண்டிருக்க
வேண்டுமல்லவா? அந்த விபாகூலத்தைப் போக்கத்தக்க
மருந்திருக்கிறதே. அதைப்பவ ரெடுத்துக் கொள்ளக்கூடா
தா? சுகல துக்கங்களையும் மாற்றிப் பேரின்பத்தை யளிக்
கும் பகவத்பக்தி யிருந்தா லென்விஷயத்தி லிவ்வளவு துக்
கங்களை மாற்றுவதுபோலவருடைய துக்கங்களையும் மாற்றி
யவருக்கு மனச்சாந்தியைக் கொடுக்குமே. ஈசா, அந்த
மருந்தை யவருட்கொள்ளும்படி நீ செய்யலாகாதா? ஏனிப்
படி பென்னை வருத்துகிறாய்? நான் கோரின வரத்தையளி
க்க இன்னுமுனக்கு மனம் வரவில்லையோ. அப்படிச்செய்
வாயான லென்பதிக்கு மாத்திரமேயன்றி யவரது ராஜ்யத்
துக்கே கேஷமமுண்டாகுமே. அநவரத முன்னையே தஞ்ச
மென்றடைந் துன்னை பஜித்ததற்கிந்த மனோபீஷ்டத்தைப்
பூர்த்தி செய்யலாகாதா. அப்படிச் செய்வதுதா னுனக்
கருமையா? முன்காலங்களிலுன்னைச் சரணமடைந்த கணக்
கில்லாதபேர்களுக்கு நீ யருள் புரிந்திருக்கவில்லையா? சுந்
திரமதி, துரௌபதி முதலான எவ்வளவோ ஸ்திரீகள் பட்
டிருக்கும் கஷ்டங்களைவிட என் கஷ்ட மதிகமா? அவர்களை

யெல்லாம் காப்பாற்றி யவர்களுடைய தோரிகைகளை
நிறைவேற்றின வுனக் கென்மீதுமட்டு மேனிவ்வளவு பரா
முகம்? (மாலையைக் கழுத்திலணிந்து கொள்ளுகிறாள்.)

சுந்—வேண்டாம், மீரா, வேண்டாம்.

(பாம்புகளிரண்டும் சீரிக்கொண்டு மீரபாய்க்குக் குடையிடிக்கின்றன.)

சுந்—(சனக்குள்) இதென்ன ஆச்சரியம்! மூன்றுதினங்
களாயாகா மில்லாமலிருந்த சர்ப்பங்கள் கூட இவ்வேழிற்
சிக்கவில்லை. அவைதளுக்குக் கூடவா இவ்விடத்திற் பிரி
யம்? மஹாராஜாவும் நானுமவைகளிலும் கேடுகெட்டுப்
போனோமா? இனியென்னு லிங்கே நிற்க முடியாது. என்னை
மென்னவோ பண்ணுகிறது. ஏதாவது சாக்குச் சொல்லி
விட்டுச் சீக்கிரமிங்கேயி ருந்தேகவேண்டும். (வெளிப்படையாக)
மீரா, பகவானுடைய பீகிருபை யுனக்கிருக்கிறது; உனக்
கெதுதான் திங்கை விளைவிக்கும்? நான் சீக்கிரம் சென்று
மஹாராஜா விடத்தில் நடந்ததைச் சொல்லவேண்டும்.
இதைக் கேட்டாலாவது அவர் மனம் திரும்பக் கூடாதா?
உனது பக்தி விசேஷத்தை யவரறிபமாட்டாரா?
(போகிறாள்)

(காட்சி முடிகிறது.)

(இன்னும் வரும்)

ஆர். ஸ்ரீனிவாஸ ஐயர். M. A.

மெய்ஞ்ஞானப் பால்.

காப்பு.

அஞ்ஞான வீன மகற்று மமிர்தயிம்
மெய்ஞ்ஞானப்பாலை மிகக் கொள்மின்—எஞ்ஞான ஹர்
தஞ்சமளிக்குந் தகைப்பெரும் தாரணியில்
கஞ்சமலர்க் காப்பே கழல்.

அனேக வருஷங்களாக மனிதர் எல்லாவற்றிற்கும்
ஆதார மூலமான சில உண்மைகளைக் குறித்து விசாரணை
செய்து வந்தார்கள். அவைகளைக் குறித்தும் பலவாறுகத்
தர்க்கம் செய்தும் வாதாடிக்கொண்டும் இருக்கின்றார்கள்.
அவ்விஷயங்கள் கடவுள் ஒருவர் உண்டோவென்றும், அவ
ரது சுபாவம் யாதென்றும், அவருக்கும் மனிதருக்கும் சம்
பந்தம் யாதோவென்றும், மனிதர்களுடைய முன் நிலைமை
யைப்பற்றியும், இனி அவர்களுக்கு வாக்கூடிய யோக்கிய
தைகளைப் பற்றியுந்தான். இவ்விஷயங்களைக் குறித்து முந்
றும் வெவ்வேறான கருத்துகளைக்கொண்டு, மனங்கலங்கி
விரோதமுற்று, ஒருவரைபொருவர் பலவாறுகப் பரிகாசம்
செய்தும் மறுத்தும் எதிர்த்தும், கொலைகள் செய்தும் வந்
தனர். ஆகையால், இதன் பயனாக மேல்கூறிய விஷயங்களைக்
குறித்துப் பொதுவாக ஜனங்கள் மனதில் ஒரு விபரீதமான
அபிப்பிராயம் வேரூன்றி நிற்கின்றது. இவ்விஷயங்களைப்
பற்றி நிச்சயமான யாதொரு அதுபவ உண்மையும் கிடைக்
கவில்லை; கிடைக்கக் கூடியதெல்லாம் உறுதியற்ற யுகமே
தான். இந்த யுகமுங்கூட நம்பிக்கை யுண்டிபண்ணாத பல
யுகங்களினின்று திட்டி எடுக்கப்பட்டதும், அவ நம்பிக்
கைக்குட் பட்ட அனேக குழப்பங்கள் நிறைந்ததுமான ஒரு
வெறும் யுகமே தான். பற்பல மதங்களில் சொல்லும்படி
யான இந்த விஷயங்களைப் பற்றித் திட்டமாகப் பெரியவர்
கள் சில உண்மைகளை எடுத்துக் கூறியிருந்தும், அவைகளை
அடிக்கடி நம்பாமல் இந்த விபரீத அபிப்பிராயம் வேரூன்றி
இருக்கின்றது.

ஜனங்கள் கொண்டிருக்கும் இந்த அபிப்பிராயம், ஏதோ காலப்போக்கை அனுசரித்துப் பொருத்தமுடையதாகத் தோன்றினும், அது முற்றும் பிசகேயாம். அது பவத்தில் வந்த உண்மைகள் உண்டு. அவ்வுண்மைகளோ அனேகம். இவைகளை மெய்ஞ்ஞானம் எடுத்துக்காட்டும். ஆனால், அவைகளை மதப் புத்தகங்கள் சொல்லுகிறது போல, நம்புங்கள் என்று சொல்லாமல், விசாரணை செய்து அதுபவத்தில் சாதிக்கக் கூடியவைதான் என்று எடுத்துக் கூறும் என்றாலும், மெய்ஞ்ஞானம் ஒரு மதமல்ல. ஆனால் மதங்களுக்கும், பூர்வீக தத்துவ சாஸ்திரங்களுக்கும் யாது சம்பந்தம் இருந்ததோ, அதே சம்பந்தந்தான் மெய்ஞ்ஞானத்திற்கும் பற்பல மதங்களுக்கும் உண்டு. இந்த மெய்ஞ்ஞானம் எந்த மதத்திற்கும் விரோதமாக யாதொன்றையும் சொல்லாமல் அந்த மதங்களில் எல்லாம், உண்மை நன்றாய் விளங்கும்படி, அவைகளைப் அனுசரித்து விவரித்துக்காட்டும். யாதாவதொரு மதத்தில் நியாயத்திற்கு விரோதமான யாதாவதொரு விஷயமிருந்தால் அவசியம் அது கடவுளுக்கு ஒவ்வாதென்றும், அவர் சுபாவத்திற்கு முறைகேடான தென்றும் தள்ளிவிடும். ஆனால் யாதாவதொரு மதத்திலாவது, எல்லா மதங்களிலுமாவது, நியாயத்திற்குப் பொருத்தமான விஷயமிருந்தால், மெய்ஞ்ஞானம் அதை அங்கீகாரம் செய்து அதையே நன்றாய்த் தெளிவுறும்படி விவரித்து நியாயமென்று ஒவ்வொருவர் மனதிலும் படுமபடி செய்து, இவ்விதமாக எல்லா மதங்களையும் தன்னுள் அடக்கி நிற்கின்றது.

முன் கூறிய விஷயங்களைப்பற்றிய உண்மைகள் அதுபவத்தில் ஆய்ந்தறியக் கூடியதென்பதே மெய்ஞ்ஞானத்தின் கொள்கை. அவ்விஷயங்களைக் குறித்து முன்னமே வேண்டிய மட்டும் மிகுந்த அதுபவஞானம் உண்டென்று அது எடுத்துக் காட்டும். ஒவ்வொரு மதஸ்தரும் தாங்கள் தாங்கள் கண்டபடி அந்த உண்மைகளை எடுத்துக் கூறுகின்றார்கள்.

ளென்று அது சொல்லும், மதங்கள் ஒவ்வொன்றும், அது அது எடுத்துச் சொல்லும் உண்மையை வெவ்வேறு வார்த்தைகளைக் கொண்டு எடுத்துச் சொல்லி வெளி பேதமுள்ளவைகளாகக் காணப்பட்டனும், அந்த அந்த மதஸ்தர்கள் தாங்கள் நம்புங்கொள்கைகளை வெவ்வேறாகக் கூறுகின்றவர்களாகத் தோன்றினும், மதங்கள் எல்லாம் உண்மையாகவே முக்கியமான விஷயங்களில் பொருத்தமுடையவையாய் இருக்கின்றன. நல்ல மனிதன் ஒருவன் அநுசரிக்கவேண்டிய விதிகளை பற்றியும், அவன் விருத்தி செய்யவேண்டிய நற்குணங்களைப் பற்றியும், அவன் அவசியம் தள்ளிவிட வேண்டிய துர்க்குணங்களைப் பற்றியும் எல்லா மதங்களும் ஒன்றாகவேதான் கூறுகின்றன. ஒவ்வொருவரும் ஜீவியத்தில் அநுசரிக்கவேண்டிய இந்தக் காரியங்கள் மட்டில், இந்து மதமானாலும் சரி, பௌத்தமதமானாலும் சரி, ஜோராஸ்டீரியர் அநுசரிக்கும் பிராசீந மதமானாலும் சரி, முகம்மதியருடைய இஸ்லாம் மதமானாலும் சரி, யூதர்மதமானாலும் சரி, கிறிஸ்தவ மதமானாலும் சரியே. இவைகள் எல்லாம் ஒன்றேதான்.

மெய்ஞ்ஞானம் என்பது, விசாரணை செய்யாத வெளி ஜனங்களுக்கு அவர்கள் அறிந்து கொள்ளக்கூடிய, பிரபஞ்சத்தைப் பற்றிய ஒரு யுகம் என்று தோன்றலாம். ஆனால், விசாரணை செய்தவர்களுக்கு மெய்ஞ்ஞானம் யுகம் அல்ல அதுபல உண்மையே ஆம். ஏனென்றால் அது உண்மையாகவே அதுபல சாஸ்திரம். விசாரணை செய்யக் கூடியது. அதன் கொள்கைகள் யாவும் அதுபல பூர்வகமாக விசாரணை செய்ய விரும்பும் மனிதனிடத்து இருக்கவேண்டிய குணங்களைப் பிரயாசப்பட்டு விருத்தி செய்தவன், இனி விருத்தி செய்ய விரும்பமுள்ளவன், ஒவ்வொருவனும் சந்தேகமில்லாமல் தன் அனுபவத்திலேயே உண்மை யென்று தீர்மானஞ் செய்யக் கூடியவை, மெய்ஞ்ஞானம், நமக்குத்

தெரிந்த மட்டில் பிரபஞ்சத்தைப் பற்றிய முக்கியமான உண்மைகளின் தொகுதியாம்.

இதை அறிகிறது எவ்வாறு?

சிலர் இதை அறிந்தது எவ்வாறு என்று கேட்கலாம், யாரால் இது கண்டுபிடிக்கப் பட்டது? ஆனால் இதைக் கண்டு பிடிக்கப்பட்டதென்று நாம் சொல்ல முடியாது. ஏனென்றால் இது மனிதருக்கு உண்மையாகவே எப்பொழுதும் தெரிந்திருக்கிறது. என்றாலும் சிலவேளை உலகத்தின் சில பாகங்களில் அதைக் கொஞ்சக் காலமாக மறந்து விடுகிறார்கள். எப்பொழுதும் மிகவும் உயர்ந்த நிலைமையை அடைந்த மனிதரது சங்கம் ஒன்று இருந்துகொண்டே இருக்கின்றது. இச்சங்கத்தவர் ஒரே சாதிக் கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்ல. ஆனால் உயர்ந்த விருத்தியடைந்த வேவ்வேறு சாதிக் கூட்டத்தினின்று வந்து சேர்ந்த பலர் கூடிய சங்கம். இச்சங்கத்தவர்களை மெய்ஞ்ஞானத்தைப் பூரணமாக அடைந்தவர்கள். இவர்களிடத்தில் அதைக் கற்று, விசாரணை செய்யும் மாணாக்கர்களும் எப்பொழுதும் இருந்துகொண்டே இருக்கிறார்கள். அன்றியும் மெய்ஞ்ஞானத்தின் பெரும்பான்மையான பொதுக் கொள்கைகள் எப்பொழுதும் வெளி ஜனங்களுக்குத் தெரிந்தே இருக்கின்றன. சென்ற காலத்து இருந்ததுபோலவே, தற்காலத்தும் உன்னத விருத்தியடைந்த பெரியவர்கள் கூட்டம் ஒன்று உண்டு. அவர்கள் தூண்டிவிட்ட பிரகாரமே, மேற்குத் தேசத்தவர்களுக்கு மெய்ஞ்ஞானக் கொள்கைகள் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன. இக்கூரியங்கள் அந்தப் பெரியவர்களுடைய சில மாணாக்கர்களாலேதான் நடந்தேறி வருகின்றன.

அறிபாத பலர், சில வேளைகளில் மும்முரமாய் எடுத்துக் கூறுவது யாதெனில்:—இவ்வாறு கூறியது உண்மையானால், இந்த உண்மைகளாலும் நெடுங்காலத்திற்குமுன்பு

தானே வெளியிட்டிருக்க வேண்டியது அவசியமல்லவோ, இதுவரையில் இவ்வுண்மைகளை உலகத்தார் நன்மையின் பொருட்டு வெளிப்படுத்தாது மறைத்து வைத்தது நியாயமல்லவே என்று இந்தப் பெரியவர்கள் விஷயத்தில் மிகவும் அநியாயமாய்ச் சொல்லுகிறார்கள். இவ்வாறு கூறுவார்கள், இந்த உண்மைகளைத் தேடினவர்கள் எல்லாரும் அவைகளை உண்மையாகவே எப்பொழுதும் கண்டடைந்தார்கள் என்பதை மறந்துவிட்டார்கள். ஆனால் இப்போதுதான் மேற்கு தேசத்தார்கள் இவைகளை உண்மைபாகத் தேடி ஆரம்பம் செய்கிறார்கள். அனேக நூற்றாண்டுகளாக ஐரோப்பாக்கண்டத்தவர்கள் பெரும்பாலும் மிகுந்த மூடபக்தியில் அமிழ்ந்து, அதிலேயே திருப்தி யடைந்திருந்தார்கள். மூடபக்தியினால் உண்டான கொள்கைகளின் புத்தி யினத்தையும் வெறும் முரட்டுப் பிடிவாதத்தையும் உணர்ந்து அதற்கு விரோதமாக புத்திமான்கள் ஆசேஷிக்கவே அந்த மூடபக்தியும் போய் நாஸ்திகவாதமுற் கொஞ்சக் காலமாக மேலிட்டுத் தலையெடுத்தது. முன் மூடபக்தி எப்படி விறைந்திருந்ததோ, அப்படியே இப்போது இந்தநிரீசுவரவாதமும் முரட்டுப் பிடிவாதத்தையுடையதாய், நியாயமான உண்மையை எடுத்துக் கூறுவார்கள் யாரும் இல்லையென்று கர்வம் கொண்டிருந்தது. ஆனால் காலம் செல்லச் செல்ல இப்போது தான் நம்மவர்களுக்குள்ளும் சிலர், நியாயத்திற்குக் கட்டுப்பட்டவர்களும், தாழ்மையுள்ளவர்களுமாய்த் தங்களுக்கு ஒன்றும் தெரியாதென்றும் ஒத்துக்கொண்டு, வேறே எங்கேயாவது உண்மையான சங்கதி கிடைக்காதர் வென்று தேடி விசாரிக்க உண்மையாகவே இப்போதுதான் ஆரம்பம் செய்கிறார்கள்.

இவ்வாறு நியாயமாக விசாரணை செய்ய விரும்புகிறவர்கள் இன்னும் கொஞ்சம் பேர்கனையானாலும், இவர்களை எல்லாம் ஒன்றாகத் திரட்டிச் சேர்த்து, இஷ்டமுள்ளவர்கள் மெய்ஞ்ஞான புத்தகங்களை வாங்கிப்படித்து,

அவைகளி சொல்லும் விஷயங்களைக் குறித்து நன்றாய் ஆலோசித்து, அரிய பெரிய உண்மைகளை உணர்ந்து, உய்யும்படி வேண்டிய ஏற்பாடு செய்ய கீமயஞ்ஞான சபையொன்று நிர்மிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இச்சபையின் கருத்து, இவ்விஷயங்களை அறிய விருப்ப மில்லாதவர்களைப் பலவந்தப்படுத்துமபடியாகவல்ல, இஷ்டமுள்ளவர்கள் இவ்வாராய்ச்சி அவசியமென்று உணரும் பட்சத்தில் தாங்களே சுயமாக விசாரணை செய்யும்படி இவ்வுண்மைகளை வெளிப்படுத்துவதேதான். நாமோ முாட்டு மத வைராக்கியத்தால் ஒருவாறு உண்மத்தங்கொண்ட பாதிரிமார்களைப் போலாகாது, யாரும் தங்கள் தங்கள் சாமானிய அறிவை இழந்து விடாமல் மேலும் அவர்களைப்போல எங்கள் கொள்கைகளை அவசியம் ஒத்துக்கொள்ளவேண்டும்; இல்லாவிட்டால் சதாதாஸமாக நரகத்தில் விழுந்து கிடக்க வேண்டும் என்று சொல்லும் படியான மயக்கத்தில் கொஞ்சங்கூட அகப்படாமல் இருக்கின்றோம். இன்னும் உண்மையை அங்கீகாரம் செய்ய மனமில்லாதவர்களுக்கும், ஆசையுடன் அங்கீகாரம் செய்கிறவர்களுக்கும், எல்லாருக்கும் கடைசியாகக் காரியங்கள் அறுகூலமாகவே முடியும் என்னும் விஷயத்தை நன்றாய் அறிந்திருக்கிறோம். ஆகையால், இந்த உண்மையை அறிந்திருக்கிறதினால் நாமும் ஆயிரக்கணக்காக மற்றவர்களும் சிவியத்தில் நேரிடும் கஷ்டங்களைப் பொறுமையுடன் அறுபவிக்கவும், மரணத்தைச் சாந்த முகத்தோடு சந்திக்கவும், சக்தியுடையவர்களாய் இருக்கின்றோம். இந்த நண்மைகளை எல்லாம் மற்றவர்களும், எல்லாரும், அடையவேண்டுமென்றும் விருப்பங்கொண்டிருக்கிறதினாலேதான், இந்த விஷயங்களைப்பற்றிப் புத்தகங்கள் எழுதி வெளிப்படுத்தவும் அவைகளைக் குறித்தே எங்கும் உபநியாசங்கள் செய்யவும் ஊக்கங்கொண்டு ஒழுகுகின்றோம்.

இந்தப் பெரிய உண்மைகள். ஆயிரம் ஆயிரம் வருஷங்களாக எங்கும் சுருக்கமாகத் தெரிந்திருக்கின்றன. மேற்

குத் தேசத்தவர்களாகிய நாம் தானே மட்டுக்கு மிஞ்சி போதும் என்னும் மனமுடையவர்களாய் இருந்ததினால், அவைகளைக் குறித்து இது வரைக்கும் ஒன்றும் அறியாமலும், ஏதாவது தற்செயலாய் அவ்விஷயங்களைக் குறித்துச் சில குறிப்புகள்கிடைத்தபோதிலும், அவைகளை அசட்டை செய்து, அவமதித்து இகழ்ந்துவிட்டோம். ஆத்தம வித்தை விஷயத்திலும், மற்றச் சாஸ்திரங்களில் இருக்கிறது போலவே, தாங்கள் சீவியகாலத்தை அதன் விசாரணைக் கொண்டு உபயோகிக்கிறவர்களுக்குத் தான் காரியங்கள் எல்லாம் வெகுவிவரமாக முழுவதும் தெரியவரும். இதை முழுதும் நன்றாய் அறிந்த நிபுணர்கள், பூரணமாக விசாரணை செய்து, நன்கு உணர வேண்டியதற்கு அவசியமான சகல சக்திகளையும் தங்களுக்குள்ளேயே வெகு பொறுமையுடன் விருத்தி செய்திருக்கிறார்கள். ஏனெனில், இந்த விஷயத்தில், தற்காலத்து பதார்த்த சாஸ்திரவிசாரணையின் முறைகளுக்கும், இரகசிய ஆத்தம வித்தை விசாரணை முறைகளுக்கும் வித்தியாசம் உண்டு. முந்தியது தன் சக்திகளை எல்லாம் சாஸ்திர விசாரணைக்கு வேண்டியகருவிகளைக் கருத்துடன் விருத்தி பண்ணுவதிலும், பிரதியதோ, விசாரணை செய்கிறவனே விருத்தியடைய வேண்டுமென்னும் விஷயத்திலும் நிலைத்து நிற்கின்றது.

விசாரணை முறை

வேண்டிய விருத்தியைப் பற்றி இச்சிறு புத்தகத்தில் விஸ்தாரமாகச் சொல்லமுடியாது. வேண்டியமட்டும் விரிவாக வேறே மெய்ஞ்ஞானப் புத்தகங்களில் கண்டறிந்து கொள்ளலாம். ஆனால் இங்கே வெகு சுருக்கமாகக் கூறவேண்டியதினால் சகலமும் சலன விர்த்தியைச் சார்ந்து நிற்கும் என்று சொல்வதே போதும். வெளி லோகத்திலிருந்து மனிதனுக்குச் சேரவேண்டிய சகல சங்கதியும் ஏதோவொரு விதமான சலன ரூபமாகவே ஏற்படுகின்றன. கண்

ணின் வழியானாலும் சரி, காதின் வழியானாலும் சரி, உடம்பின் மூலமாகவானாலும் சரியே, எல்லாம் சலன ரூபமே தான். இந்த நியாயத்தை அனுசரித்துத்தான் மனிதன் வேறு சலன சக்திகளைக் கிரகிக்கக் கூடியவனானால், அவன் அப்போது வேறு சக்திகளை அறியக் கூடியவன் ஆகின்றான். அவன் அப்போது சூக்ஷ்ம பார்வையுள்ளவன் ஆகின்றான்.

இந்த வார்த்தையினால், சாதாரண பார்வையை விடக் கொஞ்சம் அதிகமான பார்வையைக் கொண்டு அதிக சூக்ஷ்மமான பொருட்களைக் பார்க்கக் கூடியவன் ஆகின்றான் என்பதே கருத்து. ஆனால் மனிதன் அதிக சூக்ஷ்மமான சலன நகர்ச்சியினால் அதிகமதிகமாக அதி சூக்ஷ்ம விஷயங்களை அறிந்து, விருத்தியடைந்த அனேக சக்திகளைக்கொண்டு மேலும் மேலும் சுயமாகவே தாராளமாக உயர்ந்த காரியங்களை எல்லாம் புதிதுபுதிதாகக் கண்டறிய சக்தியுள்ளவனாகின்றான். இவ்விதம் அவன் தனக்கு இதுவரைக்கும் தெரியாகிருந்ததும், தான் கொஞ்சமாக அறிந்த லோகத்திற்குச் சேர்ந்த புதுப்பாசங்களை அறியக் கூடியவனும், இவ்வாறு தன்னைச் சுற்றிலும் தன் சீவியகாலமெல்லாம், தான் கண்டறியாத விசாலமான பிரபஞ்சமொன்று உண்டென்று உணருவான். ஆகவே தனக்குத் தெரியாமலே தன்னோடு அனேக விஷயங்கள், அனேக விதமாக இடைவிடாது சம்பந்தப்பட்டுக் கொண்டே இருக்கின்றனவென்று அறிவான். ஆனால் இவைகள் அறிந்து கொள்ளும்படி தனக்கு வேண்டிய சக்திகளை எல்லாம் தன்னிடத்தே ஒருவன் விருத்தி பண்ணிக் கொள்ளுவானானால் அவ்விஷயங்கள் யாவற்றையும் பதார்த்த சாஸ்திர விசாரணைக் கிரமப்பிரகாரமாகவே விசாரித்து அவசியம் நேரிடும் போதெல்லாம் அவைகளை மறுபடியும், மறுபடியும் விசாரணைசெய்து தன் அனுபவத்தை மற்றவர்களுடைய அனுபவத்துடன் சேர்த்துப் பல பல விஷயங்களை எல்லாம் நிதானித்து யூகித்தறிந்து, தேறும் விவரங்களுக்கு வேண்டிய மட்டும் அட்டவணையிட்டு வைத்து, அவைகளினின்று வேறே நூதனமான யூகங்களையும் தெரிந்துகொள்ளுவான்.

(இன்னும் வரும்.)

வள்ளலார், பரஞ்சோதியார்.

பிரஹ்மஞான தரிசனம் (பாலபாடம்.)

12-வது அத்தியாயம்.

மந்த்ர வித்தை.

மந்த்ரம்! இது என்ன ஆச்சரியமும் பயங்கரமுமான வார்த்தை! அந்தவார்த்தையை உச்சரித்தவுடன் ஒவ்வொரு வருடைய மனதிலும் என்ன தோற்றங்கள் உண்டாகின்றன? சிலர் மனதில் ஏதோ ஒரு தேவதை அல்லது பூதம் அல்லது பிசாசை ஒருவன் மந்த்ர உபாசனையினால் வசப்படுத்தி அதன் மூலமாய் வேறொருவனுக்கு நன்மையோ தீமையோ விளைவிக்கிறான் என்ற எண்ணம் உண்டாகிறது. வேறு சிலர் மனதில் மந்த்ரமென்பது சில வார்த்தைகளின் சக்தி. அதனால் அனேக வித்தைகள் வேடிக்கைகள் செய்கிறான் என்ற எண்ணமுண்டாகிறது. இது ஆச்சரியமல்லவா? தூரத்திலிருந்து பயங்கரமான விஷயங்களைப் பார்க்கிறதும் அவைகளை நாம் கோரினாலொழிய அவைகள் நம்மை அணுக மாட்டாவென்று நினைப்பதும் இயல்பே.

மந்த்ர மென்ற வார்த்தையைக் கேட்ட மாத்ரிதத்தில் இவ்வித எண்ணங்கள் நமக்கு உண்டாகின்றன. அப்படியிருந்தும் இவ்வெண்ணங்களை நம்முடைய மனதின் ஓர் மூலையில் வைத்துக்கொண்டு சில சமயங்களில் அது பெரிய யென்றும் ஏமாற்றுகிற வித்தைபென்றும் நினைக்கிறோம். நமக்கு கஷ்டம் அல்லது துன்பம் நேரிகிற வேறு சில சமயங்களில் மந்த்ரம் உண்மையாய் இருக்கலாமென்றும் அதன் சக்திபாலாவது அதன் மூலமாய் உச்சாடனம் செய்யப்படும் தேவதையினாலாவது நமக்கு நன்மையுண்டாகும். நம்முடைய கஷ்டங்களும் துன்பங்களும் நிவர்த்தியாகுமென்றும் நம்புகிறோம்.

இவ்விதம் சஞ்சலப்படுகிற நமக்கு பிரஹ்மஞானம் ஒரு ஆறுதலைக் கொடுக்கிறது. மந்த்ரமென்பது உண்மையென்றும், மனிதனே பெரிய மந்த்ரவாதியென்றும் இக்காலத்தில்

அவன் மந்தரத்தின் சக்திகளை மறந்துபோய் அதன் பிரயோசனத்தை யறியவில்லையென்றும் போதிக்கிறது.

மந்தரமென்ற சொல்லுக்கு அர்த்தம்—தேவதை பூதம் பிசாசுகளின் உதவியால் உலகத்திலுள்ள அனேக ரகசியங்களை அறியலாமென்று பாசாங்கு செய்கிற ஒரு சாஸ்திரமென்றும்; அந்த வார்த்தையானது மந்தரவாதி என்ற பொருளுள்ள மாகஸ் என்னும் லத்தீன் வார்த்தையிலிருந்தும், மந்தரமென்பபொருளுள்ள மாகியாவென்னும் கிரேக்க வார்த்தையிலிருந்தும் வந்திருக்கிறதென்றும் ஆங்கில அகராதிகள் கூறுகின்றன. ஆனால் “பாசாங்கு செய்கிற” என்றசொற்களை எடுத்துவிட்டால் மேற்சொன்ன அர்த்தம் பொருந்தும்.

மேலே சொன்ன அர்த்தம் தவிர வேறு அர்த்தங்களும் அதற்குண்டென்று பிரஹ்மஞானம் கூறுகின்றது ஸப்ஸ்கிருதத்தில் மந்தரமென்பதற்கு மகத்தன்று பொருள் மேலே சொன்ன லத்தீன் கிரேக்க வார்த்தைகளுக்கும் அதே அர்த்தம்தான். ஆகையால் மந்தரமென்பது மகத அல்லது தெய்வீக சாஸ்திரமென்று பொருள். ரசவாதம் போல அதுவும் இரண்டு விதம். அதைப் பிரயோகம் செய்கிறவனுடைய கருத்தைப் பொறுத்து தெய்வீக மந்தரமென்றும் ஆசுர மந்தரமென்றும் இரண்டு வகுப்பாய் இருக்கிறது.

தேய்வீக மந்தரம் உத்கிருஷ்டமானதும் பிறருக்கு நன்மையைக் கொடுக்கக் கூடியதும் மிகவும் அழகுள்ளது மாயிருக்கிறது. ஆசுர மந்தரம் பிறருக்குத் தீமையை விளைவிக்கிறதும் கெடுதலும் அருவருப்புமுள்ளது. அவையிரண்டும் பாசாங்குமல்ல மஃனூராஜ்யமுமல்ல. இரண்டும் உண்மையே அவைகளைப் பற்றி நாம் தெரிந்துகொள்ளாததினால் அவைகளின் சக்தியை நாம் உணரவில்லை.

இக்காலத்தில் அனேக ஜனங்களும் ஜாதியார்களும் மந்தர விஷயங்களை மறந்துவிட்டார்கள். அதினால் மந்தரத்

தை நம்புவது பரிசாசத்துக்கு ஹேதுவென்றும் நினைக்கிறார்கள். நம்முடைய கொள்கையாவது—உண்மைக்கு மேலான மதமில்லை என்பதும், நம்முடைய சக்திக்கு எட்டினவரை நாம் சகலத்தையும் கற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்பது மாம்; ஒன்று உண்மையென்று நாம் அறிந்தால் அதை தைரியமாய் வெளிப்படுத்தவேண்டுமென்பது மாம்.

ஒவ்வொரு குழந்தையும் மனிதனும் ஸ்திரீயும் மெதுவாய் ஆனால் நிச்சயமாய் தெய்வீக மந்த்ரவாதியாகவோ ஆசுர மந்த்ரவாதியாகவோ ஆய்க்கொண்டு வருகிறார்கள். இன்னபாதையில் போகிறார்களென்பது அவரவர்கள் கருத்தைப் பொறுத்திருக்கிறது.

சிலருக்குத்தான் இந்த விஷயம் தெரியும், அப்படித்தெரிந்தவர்கள் இந்த மார்க்கத்தையனுசரித்தாலும் அந்த மார்க்கத்தில் மற்றவர்களை விட அதிக ஊக்கத்துடன் வேலை செய்கிறார்கள்.

ஆசுர மந்த்ரவாதி சரீரங்களின் சக்திகளைக்கொண்டும் தெய்வீக மந்த்ரவாதி மனோசக்தி, ஆத்மசக்திகளைக்கொண்டும் வேலை செய்கிறார்கள்.

வி. வெங்குசாமி அய்யர்

நன் மொழி

சமையம் பல சுத்தித் தன்செய லற்றிடு
மமையும் விசேடமு மரன்மந்தி ரசுத்தி
சமைய நிருவாணங் கலாசுத்தி யாகு
மமைமன்னு ஞானமார்க் கம்மபி டேகமே.

—திருமந்திரம்.

சாந்தம்.

சாந்தமென்பது ஒரு வடமொழிப் பதம், அதற்கு அமைதி என்பது பொருள். இந்நில வுலகத்திற்குள்ளுந் திவிளங்கி சுகத்தி னுக்கத்தையே யவாவி முயன்றுவரும் இயல்பினையுடைய மனிதர்களின் செயல்களும் மொழிக ளும் செம்மையாயிருத்தல் வேண்டும். சீலமும் அமைதி யுமே சீவர்கட் குறுகியபாதலின் மதிநலம் வாய்ந்த நாம் ஒவ் வொருவரும் பிரதானமான இந்திரியமாகிய மனம் அமைதி பெறப் பழகிவரல்வேண்டும். அமைதியானது ஆழ்ந்து தெ னிந்த அறிவினைப் பயக்கும். இத்தகைய அறிவினால் அள விலா நலங்கள் பலவுமெய்தி யானந்தமுறலாம். வீணை பிடித் துமுதலிய இனாக் கருவிகளிற் பிணிக்கப் பட்டுள்ள தந்திரிகளிலிருந்து இசை பெழுவதுபோல் சாந்தனென னும் சற்குணத்திலிருந்து ஞானமெழுகின்றது பரம புரு டார்த்தமாகிய மோகஸ்தை யடைதற்குப் பரம சாதனமா யுள்ள ஞானத்தையே நல்குந் தானத்தையுடைய சாந்த குணமே தன்னையுடையானுக்கு எல்லா நலங்களையுந் தந்து என்றுங்குன்று இன்ப வாழ்வினை யளிக்கின்றது. இஃ தொன்றே யிவ்வுலகத்தைத் தன் வசமாக்கி நிற்கின்றது. இவ்வுலகத்தில் செய்யப்படுவன வெல்லாம் பின் அதுபவத் தில் காணப்படுகின்றன. அதுபவமாவது முயற்சியா லுக் கப்பட்டுக் காலக்கழிவில் பூர்த்தியாகின்றது. நம்முடைய மனம், மொழி, மெய்கள் தொழிற்படுமுன்னரே யத்தொழி லின் நகுதியையும் அதனாற் போதரும் பயனையும் ஆழ்ந்தா ழ்ந்து நலமுறத் துணிதல்வேண்டும். மதி நலமும் மனவ லியு முடையார்க்கே இத்தகைய ஆராய்ச்சி கைவரும். இங் றனம் ஆராயும் அமைதியாளரே இவ்வுலகினுக்கோர் திலக மென இலகுவார். அன்னவர் மதிநலமே பின்னுள்ளார்க் கெல்லாம் மதி நலம்போல் தண்ணளி யுதனிக் கண்ணியம் பெறுகின்றது. ஒன்றாத்தெறலும் உவந்தாரையாக்கலும்

கூற்றங் குதித்தலுங் கைக்கூட்டும். ஆற்றல் சால் சற்றருந்
 தவமும் சாந்தஞ்சார்ந்து தன்னொளி பரப்புமெனின் இதன்
 பெருமை பென்னுலியம்புந் தரத்ததோ! காந்தனை யில்லா
 ஏந்திழை நலமும், தாயிணையிழந்த சேயினின் வளமும், பல்
 லில்லார் தம்மெல்லிய போஜனசுவையும், சாந்தகுணமில்லார்
 தவமும் அவமாம் என்பதுண்மை நூற்றுணிபு. இஃதொன்
 றே உயிர்க்குற்ற னுணையாய்ப் பாதுகாத்தநிற்கு முயர்வு
 டையது. கோபந்தோன்றிய காலத்தில் ஒரு மனிதனுடைய
 தேக நிலைமையையும் சாந்தகுணம் தலையெடுத்து நிற்கும்
 பொழுது அவனது நன்முகத்தையும் உற்று நோக்குவோ
 மாயின் இச்சாந்த குணத்தின் தனிப்பெருமை தெற்றென
 வெளியாம். கோபந்தோன்றினவுடனே தேகம் நிலை தளர்
 ந்து பிராணசக்தி பாழ்படுவதை நம்முடைய அனுபவத்தி
 லறிகின்றோம். பிராணசக்தியை வினோ கழிந்துபோக
 விடாமல் தடுத்து நிறுத்தி நமக்கே யுரிபதாக்கி நாம் பெ
 ரும் பயன் பெறச்செய்யும் பெற்றி வாய்ந்துள்ள சாந்த
 குணமே மாந்தர்க்குற்ற நற்றுணை.

(இன்னும் வரும்.)

ஜகவீரபாண்டியன்.

நன் மொழி

தடுங்கோண் மனத்தை விடுங்கோள்
 வெகுளியைத் தானமென்றும்
 இடுங்கோளிருந்தபடி யிருங்கோ
 ளெழபாருமய்யக்

கொடுங்கோபச் சூருடன் சூன்றத்
 திறக்கத் துளைக்கவை வேல்
 விடுங்கோனருள் வந்து தானே
 யுமக்கு வெளிப்படுமே

சிறுவர்க்குரிய விஷயம். *

சாந்த மென்பது பலவீனமல்ல.

“அளவுக்கு மிஞ்சினால் அமுதமும் நஞ்சாம்” என்பது பழமொழி. எந்தக் காரியத்திலும் அளவுக்கு மிஞ்சியே நடப்பது வெகு இலகுவானாலும் தீயது. எந்த நற்குணத்தையும் அதிகதூரம் விளைக்கப் புகுந்தால், அதுவே துர்க்குணமாகும். உதாரணமாக, சிரமப்பட்டுப் படிப்பது நல்லதுதான். ஆனால் விளையாடக்கூட சாவகாசம் இல்லாமல் படிப்பது அறிவின்மையேயாம். திட நிச்சயத்தோடு இருப்பது நல்லதுதான். ஆனால், அதிகதூரம் கொண்டு போய், அதை அக்கிரமமான முாட்டுப்பிடிவாதமாக்கிவிடலாகாது. புஷ்பங்களிடத்தும் மரஞ்செடி கொடிகளிடத்தும் அபிமானம் மிக நல்லதே. அவைகளை நன்றாய்ப் பரிபாலிப்பது அவசியமே. ஆயினும், எப்போது பார்த்தாலும் தோட்டத்திலேயே உட்கார்ந்துகொண்டு மற்ற முக்கிய கடமைகளைக் வனிபாதிருத்தில் உதவாதல்லவா? நமது வாழ்நாளில் எல்லாவிதமான வேலைகளும் கடமைகளும் நிறைந்துள்ளன என்பதையும், அதற்கேற்ற, நேர் நிறையான குணங்களோடு கூடியவர்களாய் நாமிருத்தல் வேண்டுமென்பதையும் நன்கு ஞாபகத்திற் கொள்வோம்.

“என்னையா இது! அளவுக்கு மிஞ்சி சாந்தமாயிருந்தால் அதனின்று எப்படி தீமை விளையக்கூடும்?” என்று பலர் சந்தேகிப்பார்கள். முற்றிலும் சாந்தமாயிருப்பதாக எண்ணிக்கொண்டு, பிறர் விஷயத்தில் தலையிடுவானேன் என்று பலர் பேசாமலிருக்கிறார்கள். பிறருக்கு அவர்கள் உதவியும் செய்கிறதில்லை, கெடுதலும் செய்கிறதில்லை. இப்படிச் சும்மாவே தனித்திருப்பதால், தைர்யம் குறைந்தவர்களாயிருக்கிறார்கள். தைர்யங் குறைந்தவர்கள் தொந்தரவு

* இது நியூஸிலண்டு ஸ்வர்ண மணிமாலைப் பத்திரிகையில் சூந்து மொழி பெயர்க்கப் பட்டது.

கள் வரும்போது பலஹீனத்தால் பின் வாங்குகிறார்கள். இத்தகையவர்களைத் தான் கோழை மந்தவர் என்றும் சொல்கிறோம். பிறர் மந்ததை எங்கு நோக்கச் செய்துவிடுவோமோ என்று நினைத்து, பிறரிடம்போய் ஆகவேண்டிய கார்பங்களில் இவர்கள் முயற்சிக்குற்தேயில்லை. ஆகையால் பொறுப்பான வேலைகளை இப்படிப்பட்டவர்களிடம் ஒப்புவிக்கக் கூடாது. எல்லாவற்றிலும் அதிக சாந்தமாகவே இருந்து, இவர்களிடம் தாமஸபுத்தியும், கோழை மனமும் தான் அதிகமாயுள்ளன. புத்திக் கூர்மையும் பரபரப்பும், திடசித்தமும், சாந்தத்தைப் போலவே அவ்வளவு அவசியம் என்பதை இவர்கள் மறந்துவிடுகிறார்கள். முதுகெலும்பு இல்லாதவர்களைப்போல், பயந்தவர்களாயிராதீர்கள். எந்த அக்ரமத்தையும், தவறுகளையும் குற்றங்களையும் ஒழித்துச் சீர் திருத்துவதில் தைரியமாயிருங்கள். பலஹீனமுள்ளவர்கள் எல்லாவற்றிலும் பிரியங்கொண்டபோதிலும் அவைகளைப் பற்றிய முச்யமான உள் விவரங்களையும் கூடக்கவலை உதவாதென்று தவிர்ப்பார்கள். சிரமமாயிருந்தாலும் அவைகளை எப்படியும் அறியவேண்டும் என்ற ஆவல் இவர்கட்கில்லை. இதைல்லாம் சாந்தமாகா சாந்தமென்பது மந்தமாயிருத்தல் அல்ல. அது ஒருபோதும் பலஹீனமுமல்ல.

பலசாலிகளாயிருக்கிறவர்கள் சாந்தமாயிருப்பது சிரமமென்று உங்களுக்கொருவேளை தோன்றலாம். ஆனால் அப்படியல்ல. உங்கள் பலத்தைத் தவறான வழியில் உபயோகித்து விடுகிறீர்கள். அது பிழையே. பலசாலிகள் தான் சாந்தமாயிருக்கக் கூடும், பட்டணங்களில் வழிதப்பி அலறும் சிறு குழந்தையை போலீஸ்காரன் எவ்விதம் வைத்துக் கொண்டு, அதை ஸமாதானப்படுத்தி நல்ல கதைகளைச் சொல்லி ஏதாவது தின்பண்டம் வாங்கிக்கொடுத்துப் பிறகு விசாரித்துப்பெற்றோர்களிடம் ஒப்புவிக்கிறான். உங்களுக்கு தெரியுமா? எவ்வளவு மெதுவாய் அக்குழந்தை கையை பிடித்துச் செல்லுகிறான்! எவ்வளவு பிரியமாய் அதோடு பேசிக்கொண்டு, கண்ணைத் துடைக்கிறான் பார்த்திருக்கிறீர்களா? இதுதான் சாந்தம். ஏனெனில், அவன் தன் பலத்

தைத் தனக்குள்ளே அடக்கி வைத்துக்கொண்டு, வேண்டிய அளவுமட்டும் உபயோகிக்கிறான். உங்கள் பலத்தை அறிவோடும் அன்போடும் உபயோகிப்பதை சாந்தம் என்று அறிக.

வழி வழிவென்று இருப்பவர்களைச் சாந்தர்கள் என்று நினைப்பதற்கு, அவர்களிடத்தில் உண்மைபான சாந்தம் இல்லை. நீங்கள் சாந்தர்களாயிருக்க வேண்டுமானால், பலமுள்ளவர்களாகவும் இருக்கவேண்டும். கிருஷ்ணபகவான் பாலர்களிடத்தில் மிகப் பிரியமாயிருந்தார். எப்படி? அவருடைய பேரறிவையும் பலத்தையும் பாலர்களைப் பயமுறுத்துவதற்காக உபயோகித்தாரில்லை. அப்பாலர்களுக்கு உபகாரம் செய்வதற்கே தம் பலத்தையும் பேரறிவையும் உபயோகித்தார்.

ஆஸ்பத்திரிகளில் வியாதிபாய்க் கிடப்பவர்களுக்கு வைத்பம் செய்பவர் எவ்வளவு சாந்தமாயிருக்கிறார்! அவர் முாட்டுத்தனமாக ஒன்றுச் செய்வதில்லை. கடிந்து ஓர் வார்த்தை பேசுவதில்லை. வியாதிபால் கொந்து மெலிந்த சரீரத்தை வெகு சாவதானமாயும் மெதுவாயும் தூக்குகின்றார். அவருடைய அமைதியான நன்மாதிரிகளும் வேலைத்திறமும் வலிபை ஆற்றி வியாதிபைத் துறத்துகின்றன அல்லவா? அவர் எத்தனைபேர் புஸ்தகங்களையும், எத்தனையோ பாடங்களையும் படித்திருக்கிறார். சாமாந்தர்களைக் காட்டிலும், வியாதிகளையும், அவைகளின் சிகித்தலை முறைகளையும் நன்கு அறிந்தவர். அதனால்தான் அவ்வளவு நன்மை செய்ய அவருக்கு இயலுகின்றது. அவருக்கு அறிவின் பலம் இருக்கிறபடியால், அதை உபகாரமான வழியில் செலுத்துகிறார். அவருடைய சாந்தம், அன்பு, தன்னடக்கம், அறிவு இம் மூன்றினாலுமல்லவா ஏற்பட்டது? நீங்களும் சாந்தமாயிருக்கவேண்டியவர்கள் தான். அவ்விதமிருப்பதற்கு, பிறருக்கு உபகாரம் செய்ய ஆவலாடிருத்தல் மட்டும் போதாது. அறிவேயுடைய உபகரிப்பது எப்படி என்பதையும் சுற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

வஸந்தாதந்தன்.

முக்கிய அறிவிப்பு.

303

‘போலாநாம் போயு ஸீஷெடாஷி’

“மாதங்களுக்குள் மார்கழி மாஸமாக இருக்கிறேன்” என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் கூறியுள்ளார். இதற்கு தக்க வியாயங்கள் அநேகம் இருப்பதோடு, பின் வருவனவற்றையும் உத்தேசித்த, இது உண்மையாயிருக்கிறது.

வழக்கம்போல, வருகிற டிஸம்பர்மீ கிரிஸ்ட்மஸ் வாரத்தில், நமது பிரஹ்மக்ஞான மஹா ஸதஸ் லக்னேள என்ற லக்ஷ்மணபுரியில் நடப்பதோடு நாஷனல் காங்கிரஸ் முதலிய பல மஹாஸதஸ்கள் ஸ்வதேச சேஷம் அபிவிருத்தி முறைகளோத் தீர்மானிக்கவும், இதுவரை அவ்விஷயத்தில் உழைத்து வந்த பல பெரியாரின் அநுபவங்களைப் புதிது புதிதாக வெளியிடவும் கூடுகின்றமையால், நம்மவர் எல்லோரும் நமது முக்கிய கடமையாகக்கொண்டு, ஒரு சிறிதுகூட கிரமத்தைக் கருதாது அந் நகருக்குப் புறப்படவேண்டும். இக்காலத்திற்கு இதுவ சிறந்த யாததிரையாகும். முற்காலத்துச் சிறந்த யாத்ராஸ்தலங்களெல்லாம் நல்ல ஆலயங்களையுடையதாயிருந்தன, பரிசுத்தமாயிருந்தன. எப்படி யெனில் அகத் தூய்மையுள்ள பூஜகர்களால் நடைபெற்ற அர்ச்சனைகளால் என்று கூறலாம். ஈசுவர வழி பாட்டின் பழைய முறைகள் உலோத்துபேயின. முற்காலங்களிற் பரிசுத்தர்களை ஆலயங்களிலும், மடங்களிலும், ஆச்சிரம விடுதிகளிலும் தரிசித்து வந்தோம். இக்காலத்தில் அத்தகைய பரிசுத்தர், பொதுநலங்கருதி உழைக்கும் மஹா ஸபைகளோடு சேர்ந்து, உழைக்கிறார்களையால், அவர்களை இச்சமயங்களிலேயே தரிசிக்கலாம். இக்காலத்தில் ஈசுவர வழிபாடென்பது ஸ்வதேசாபிமானங்கருதிப் பொது ஜந சேஷமத்திற்கு உழைத்தலேயாம்.

“நல்லோரைக் காண்பதுவு நன்றே”

“ஸாய-ஞாநம் உஸுபுநம் வண்ணம்”

என்று ஆன்றோர் கூறியுள்ளார். ரதோத்ஸவம் முதலிய கிருவிழாக்களில் இவர்களை இக்காலத்திற் காண்பதரிது. ஆதலால் லக்ஷ்மணபுரி போய் நமது நாநாவித கடமைகளில் முக்யமானதாகிய ஜநஸமூஹ நன்மையை நம்மாலியன்ற மட்டும் செய்யுமாறு வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

B. S. ராமசுப்பையர்.

சமாசாரம்.

சென்ற மீ 16உயன்று உதயதிசை நகூத்ர ஸங்கத்தின் சித் தூர்க் கிளைச்சபை அதன் இரண்டாம் வருஷோற்சவம் கொண்டா டியது. பம்பாய் ஹரிஜனஹலிதூல்மேடா அவர்கள் அச்சமயம் அக்ராஸகம் வகித்தனர். அதோடுகூட “பூர்ணம்பெற்ற மனிதன்” என்ற ஒரு உபந்யாஸமும் செய்தனர். சித்தூர் ஹைக்கோர்ட் வக்கீல் ஸ்ரீமத் பார்த்தசாரதி ஐயங்காரவர்கள் லோககுருவின் வா வைப் பற்றிப் பேசினர். கடைசியில் மஹந்துஸ்கூல் ஹெட்மாஸ்டர் ராகவாசார்யாவர்கள் (பி. எ., பி. எல். யல். டி.) வந்தனமனித்தனர். வந்திருந்த பொது ஜனங்கள் சிரத்தையோடு கேட்டா னந்தித்தார் கள். அநேகர் நகூத்ர ஸங்கத்திலும் சேர்ந்தார்கள். பம்பாயைச் சேர்ந்த பார்ஸி ஸஹோதார் ஒருவரும் மேடா அவர்களுடன் வரு ஷோத்ஸவத்திற்கு வந்திருந்தார்.

கோட்டயம் “கௌதம லாட்ஜ்” என்ற பிரஹ்மச்சூனக்கிளைச் சபையில் தமிழ்நிலலா தியஸாபிகல் லாட்ஜ் இன்ஸ்பெக்டர் பிரஹ் மஸ்ரீ பி.ஆர் சுந்தரராஜ ஐயரவர்கள் சென்ற மீ 8,9-ஆம் தேதிகளில் முறையே பக்தியைப் பற்றியும், பிரஹ்மவித்யையைப் பற்றியும், உபந்யசித்தார்கள். 9-ஆம் தேதி இரவு 8-மணிக்கு உதயதிசை நகூத்ர சங்கத்தார்க்கு ஒரு உபந்யாஸமும் செய்தார்கள். அநேகர் போய்க் கேட்டா னந்தித்தார்களாம்.

மதுரை பிரஹ்மச்சூனக் கிளைச்சபையில், பழைய வழக்கப் படி சென்ற மாசம் நான்கு ஞாயிற்றுக்கிழமைகளிலும், நான்கு உபந்யாஸங்கள் நடைபெற்றன. பிரஹ்மஸ்ரீ வி. விசுவநாத ஐயா ரர்கள், நிஷிசுனைப்பற்றியும், பி. எஸ். ராமசுப்பையர் “லோககுரு வாகிய பரமன் வாவானேன்” என்ற விஷயமாய் ஸ்ரீமான் லெட் டீரவர்கள் எழுதியுள்ளதின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பை வாசித் தும், ஷை லாட்ஜ் பிரஸிடெண்ட் பிரஹ்மஸ்ரீ அ. ரங்கஸ்வாமி ஐய ரவர்கள் “மைத்ரேய மஹரிஷியை”ப் பற்றியும், மறுபடி வி. விசுவ நாதையரவர்கள் “திரிகரண சுத்தியை”ப் பற்றியும் முறையே ஒவ் வொரு ஞாயிற்றுக்கிழமையிலும் உபந்யஸித்தார். மதுரைக்கிளைச்

சபையில் பிரதி காலையிலும் “ஸநாதத ஞானம்” என்று பொருள் படும் ஏன்ஷெண்ட் வில்லம் என்னும் கிரந்தத்தை பிரஹ்மஸ்ரீ வி. வெங்குசாமி ஐயரவர்கள் வாசித்து விவரித்து விளக்குகிறார்.

சென்ற செப்டம்பர் 23, 24-ஆம் தேதிகளில் நாகப்பட்டினத்தில் தஞ்சாவூர்ஜில்லா கான்பெரன்ஸும், பிரஹ்மஞ்ஞான கான்பெரன்ஸும், கைத்தொழிற் காட்சியும், வர்ணாசிரம கான்பெரன்ஸும், ஆசார சீர்திருத்த கான்பெரன்ஸும் நடைபெற்றன. தஞ்சாவூர்ஜில்லா கான்பெரன்ஸின் அக்கிராசனபதியாகத்தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சென்னை ஹைகோர்ட்டி வக்கீல் சி. பி. ராமசாமி அய்யரவர்களை நமது நண்பர்கள் நன்கு அறிவார்கள். பிரஹ்மஞ்ஞான சபையைத் தவிர மாதுஸ்ரீ அன்னிபெஸண்டம்மாளுடைய பல நன்முயற்சிகளில் முக்கியமான உத்தரவாதம் வகித்தவர். அன்னவர் மேற்கூறிய கான்பெரன்ஸில் வெகு அழகாகவும், கம்பீரமாகவும், சபையோர்களால் நன்கு ஆமோதிக்கப் பெற்றதுமான பத்திரிகையை வாசித்தார். அவரது கம்பீரமான பார்வையும், சுறுசுறுப்பும், மரியாதையான மாதிரிகளும், வெகுதூரம் எளிதில் கேட்கும்படி பேசும் திறமையும், எல்லோர் மனதையும் கவர்ந்தது. கைத்தொழில் கண்காட்சியைப் போட்டா திவான் மகா-ரா-ஸ்ரீ வி. பி. மாதவராயரவர்கள் திறந்தார்கள். அக்கண்காட்சியானது மிகவும் ஆச்சரியகரமான விஷயங்க ளடங்கியதற்க இல்லையென்றாலும், கவனித்தவர்களுக்கு தஞ்சாவூர் ஜில்லாவின் சில முக்கிய கைத்தொழில்களைக் காண்பித்தது. கும்பகோணத்தில் நெய்த சேலைகளின் வேலைப்பாடும், வல்லம் கண்ணாடிகள் செய்யும் விதமும், நாகப்பட்டினத்தில் செய்த வெள்ளியிழைத்த செம்பு, தம்பாளங்களும் இன்னும் சில சங்கதிகளும் கவனிக்கத்தகுந்தன. வர்ணாசிரம கான்பெரன்ஸில் டிஸ்டிரிக்ட்டி முன்சீபு பிரஹ்மஸ்ரீ கே. எஸ். ராமஸ்வாமி சாஸ்திரிகள் அழகிய உபத்யாஸம் செய்தார்கள். ஆசார சீர்திருத்த கான்பெரன்ஸில் தஞ்சைஜில்லா டாக்டரும் சர்ஜனுமான சி. பி. ராமராவ் அவர்கள் அக்கிராசனம் வகித்தார்கள்.

பிரஹ்மஞ்ஞான கான்பெரன்ஸுக்கு அக்கிராசனபதியாய் வந்த மாதுஸ்ரீ அன்னிபெஸண்டம்மையவர்களை அவ்வூர் கனதனவாண்களும் இன்னும் வந்திருந்த இதரவூர்கள்தனவாண்களும் 23வ.

காலையில் ரயில்வே ஸ்டேஷனுக்குட் சென்று அவர்களை வாத்ய கோஷத்துடன் அழைத்து அவர்களது ஸங்குமிடத்துக்குக் கொண்டு போய் விட்டார்கள். அன்று காலை 9-மணிக்கு பிரஹ்மஞானத் தைப்பற்றி அரியதோர் உபந்யாசம் செய்தார்கள். “உலகத்தில் தோன்றிய மதங்கள் எல்லாம் ஒன்றுக்கொன்று முரணும் தன்மையனவல்ல. ஏனென்றால் அவையெல்லாம் ஒரே வேககுருவின் உபதேசங்கள். சாலதேச வர்த்தமானங்களுக்குத் தக்கவாறு வெவ்வேறு மதங்கள் உண்டாகின்றன. அவைகளில் வற்புறுத்தப்பட்ட தத்துவங்கள் பேதமாகுமேயொழிய எல்லா தத்துவங்களும் ஒவ்வொரு சமயத்திலும் காணப்படுகின்றன. ஆகையால் இவ்வுண்மையை யறிவோமானால் மதாந்தரப் பிரவேசங்களுக்கும் அதற்காகச் செய்யும் பிரயத்தினங்களும் குறையும். சமரசத்துவம்தான் பிரஹ்மக்ஞான சபையின் முக்கியகொள்கை. ஒவ்வொரு நாட்டிலும் அந்தந்த நாட்டின் மதத்தின் உண்மையை அந்நாட்டார் நன்கு அறியும்படி செய்வதால், பிரஹ்மக்ஞான சபையானது மிக்க நன்மை புரிந்து வருகின்றது. மேனுட்டில் கிறிஸ்தவர்களுக்குக்கூட குப்த வித்யை அறியப்பட்டு வருகின்றது. இது சந்தோஷகரமான விஷயம். இச்சபையில் ஒவ்வொருவருக்கும் எது தத்துவமென்று தோன்றுகிறதோ அதுதான் அவனுக்குத் தத்துவம். ஒருவனுக்குச் சரியாய் தோன்றுவது மற்றவனுக்கும் சரியாயிருக்கவேண்டும் என்று கட்டாயமில்லை இவ்வித சுவாதந்திரம் எக்காலமவரை யுள்ளதோ அதுவரை பிரஹ்மக்ஞான சபையைவிட்டு பிரஹ்மக்ஞானம் நீங்காது ஒரு அபிப்பிராயத்தை எவ்வளவு கௌரவமுள்ள மனிதன் கொண்டிருந்தாலும், சபையின் அக்கிராசனபதியே கொண்டிருந்தாலும் அதை மற்றவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்ற கட்டாயமே கிடையாது. அதேமாதிரி அக்கிராசனபதி ஒருவிதமான அபிப்பிராயம் கொள்ளக்கூடாது என்று சொல்ல எவருக்கும் அதிகாரமில்லை. ஸ்வாதந்திரியம் தான் இச்சபைக்கு உயிர்” என்று சொல்லி முடித்தார். “இந்தியாவில் கல்வி” யென்ற விஷயத்தைப்பற்றி 24-ஆம் தேதி சாயங்காலம் ஒரு பெரிய சபையில் பெஸண்டு அம்மையார் மற்றொரு உபந்யாசம் செய்தார். இவ்வுபந்யாசத்தைக் கேட்க வேண்டுமென்ற கூட்டம் முத்திய நாளைவிட இரண்டுமடங்கு அதிகமானது.

“ஜெர்மனி தேசத்தில் வாலிபர்களுக்கு கைத்தொழில்கள், ரசாயன சாஸ்திரம் பெளதிக சாஸ்திரம் முதலியன கற்பித்தலில்

ராஜாங்கத்தார் மிகுந்த சிரத்தையுள்ளவர்கள். ஆனால் 'காலேஜ்' படிப்பு என்ற உயர்தரப்படிப்புக் கல்லூரிகளில் மாணாக்கர்களுக்கு சுவாதந்திரியம் அதிகமுண்டு. அவர்கள் ஒருவருடன் மற்றொருவர் சண்டையிட்டிக் காயப் படுதலும், சாராயம் குடித்தலும், கட்டுப்பாடில்லாமலிருப்பதும், இங்கிலாந்திலுள்ள கல்லூரிகளிலுள்ள ஏற்பாட்டுக்கு முற்றிலும் விரோதமானது. கீழ்ப்படியப் பழகியவன் தான் அரசாளக் கூடியவனாகையால் இங்கிலாந்திலுள்ள ஒவ்வொரு சிறுவனும் தன் நாட்டைக் காப்பாற்றவும், நாட்டின் சட்டசபையில் அங்கத்தினனாக வேண்டுமென்ற நோக்க முடையவனாதலால், மாணாக்கர்கள் நடத்தை விஷயத்தில் மிகக்கட்டுப்பாட்டுக் குள்ளாக் கப்படுகிறார்கள். ஆனால் அம்மாணாக்கர்கள் இந்த விஷயங்களைப் பற்றிப்பேசலாம் வாதிக்கலாம் அல்லது சிந்திக்கலாம் என்று நிர்ப்பந்தம் கிடையாது. அமெரிக்கா கண்டத்தில் முக்கியமாய் ஐக்கிய மாகாணங்களில் சர்வ கலாசாலைகள் சிறுவர்களை பயிற்றுவித்தலை மாத்திரம் கடமையாகக் கொள்ளாமல் அச்சர்வகலாசாலையைச் சுற்றியிருக்கும் சகல ஜனங்களுடையவும் வித்தியாபி விருத்தியைத் தேடுதல் தங்கள் கடமையாகக் கொள்ளுகின்றன. சர்வகலாசாலை உபாத்திமார்களும் பிரசங்கிகளும் ரெயில்வண்டியில் ரசாயன சாஸ்திராதி நிருபண யந்திரங்களுடன் பிறவூர்களுக்குப்போய் அந்த வண்டியை மட்டும் பக்கத் தண்டவாளங்களில் நிறுத்தி, அந்தவூர் ஜனங்களை வரும்படி செய்து அவர்களுக்கு நிருபணங்கள் மூலம் ரசாயன சாஸ்திரத்திலும், வியவசாய சாஸ்திரத்திலும், ஆரோக்கிய சாஸ்திரத்திலும் சாதாரண ஜனங்களுக்குத் தெரியவேண்டிய தத்துவங்களை கற்பிக்கிறார்கள். இந்தியாவிலே சர்வகலாசாலையானது ராஜாங்கத்தின் ஒரு பிரிவாகிறது. சர்வ கலாசாலையை ஆளும் சபைக்கு 'செனட்' என்று பெயர். அதில் முக்கியமானவர்கள் ஆங்கிலேயர், அவர்கள் நாம் கற்பிக்கும் விஷயம் இந்தியருக்குச் சரியா என்று கவனிக்காமல் இங்கிலாந்தில் வழங்கும் வழக்கத்துக்கு ஒத்திருக்கிறதா என்று பார்க்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் சொற்பமானவர்கள். ஆனால் ராஜாங்கத்தாரால் நியமிக்கப்படும் இந்தியர்களும், அவ்வாங்கிலேயரையே ஆமோதித்துப் பேசும்படி அவர்களுடைய நியமுகமும் உத்தியோகமும் கட்டுப் படுத்துகின்றன. ஆகையால் மேற்கூறிய ஆங்கிலேயருடைய அபிப்பிராயமே பெரும்பாலும் மேற்கையாயிருக்கிறது. ஆனால் சிலநாளாக உத்தியோகஸ்தர்களும் சர்க்கார் நியமுகமில்லாதவர்களுமான இந்தியர்கள் தீர்க்க

மாய் ஆலோசனை செய்து ஒற்றுமையாய் அபிப்பிராயங்களை வெளியிட்டதால் இந்தியர்களுடைய அபிப்பிராயமானது ஜயிக்க இடமாயிற்று. இனிமேலும் இதேமாதிரி ஒற்றுமையாய் முன் ஆலோசனையுடன் இவர்கள் நடந்தால் கேடும்தான். ஹிந்து சர்வகலாசாலையில் ஹிந்துக்களுக்கு கூடியமட்டில் சுவாதந்திரியம் இருப்பதால் அவர்கள் நன்றாக காரியங்களை நிர்வகிப்பார்கள் என்று ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. எவ்விதயத்தைப் பற்றி கற்பிக்கவேண்டுமென்று ஆலோசிக்கும்போதும், பொளதிகாதி சாஸ்திரப் பயிற்சியும் இலக்கியப் பயிற்சியும் அவசியம் என்று துணியலாம். மேலும் கல்விக்காகச் செலவுசெய்யும் பணமானது வியர்த்தமில்லை. எவ்வாறு எரி, குளம் வெட்டிதல், அதிக விளைச்சல் முதலிய வருவாயைக் கொடுக்கக்கூடியதோ அதேமாதிரி கல்வி கற்பித்தலால் ஜனங்கள் சம்பாதிக்கும் சக்தி யுடையவர்க ளாகிறார்கள். அதனால் ராஜாங்கத்திற்கு வருமானம் உண்டாகின்றது. மேலும் படிப்பினால் குற்றங்கள் குறையும். காராகிருஹங்களுக்குச் செலவிடும் பணம் குறையும். ஆகையால் இப்போது செலவழிப்பதைவிட அதிகமான கல்வி வித்யமாய்ச் செலவிடவேண்டுமென்று அவசியம். மேலும், கைத் தொழில்களை யொவ்வொருவரும் கற்கவேண்டும். அதனால் கைத் தொழில் செய்தே யெவனும் பிழைக்கவேண்டும் என்று எண்ணியில்லை. முக்கியமான சகலகாரியங்களையும் தானே செய்யக் கூடிய சாமர்த்தியம் ஒவ்வொரு வாலிபனுக்கும் வேண்டும். தற்போது மாணாக்கர்கள் தங்களுடைய நோக்கங்களையும் சாமர்த்தியங்களையும் அறியும் முன்னமேயே ஒவ்வொரு குறிப்பிட்ட வித்யத்திலும் விசேஷத் தேர்ச்சி யடையவேண்டுமென்று நிர்ப்பந்திப்பது சிலாக்கியமல்ல. இப்போது ஆரூஷது பாரம் என்ற உயர்தர வித்யா வகுப்பு தாண்டிவரை விசேஷப் பயிற்சி ஒரு வித்யத்திலும் இல்லாமல் சாதாரணப் பயிற்சியே யுண்டாகும்படி செய்யவேண்டும். மேலும் எல்லா வித்யங்களையும் தாய் பாவையிலேயே கற்பித்தல் வேண்டும். அதனால் சீக்கிரமாகச் சிறுவர்கள் கற்பிணையை கிரஹிக்க முடியும். ஆனால் ஆங்கில பாவையைச் சம்பாஷணை மூலமாகவும் கதைகள் சொல்லுதல் மூலமாகவும் கற்பித்தலவசியம். புஸ்தக ரூபமாய் கற்பித்தல் சிரமமாகும். எல்லா வற்றிற்கும் முதன்முதல் கிரஹிக்கவேண்டியது என்னவெனில், ஒவ்வொருவனுடைய குணமும் நடத்தையும்தான் முக்கியமான சொத்து. அதை விருத்தி செய்வதற்கு அவனுக்கு அவனுடைய மதத்தைப்பற்றிக் கற்பித்தல்

அவசியம். இதை யொருவரும் மறக்கக்கூடாது.” இவ்வாறுசொல்லிய உபந்யாசத்தை அச்சபையிலுள்ளவனைவரும் மிக்ககவனமாய்க் கேட்டார்கள். அதனால் மிகுந்த பயன்டைந்தார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் உள்ள ஜனங்கள் இதர ஜில்லாவிலுள்ள வர்களைக் காட்டிலும் புத்திக் கூர்மையில் மேலானவர்கள் என்பது பிரசித்தம். அவர்கள் பிரஹ்மக்ஞான புத்தகங்களைப் படிப்பதில் மிக்க அவாவுள்ளவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள். மதுரையிலிருந்து கொண்டிபோன தமிழ் பிரஹ்மக்ஞான புத்தகங்களில் அநேகமாய்ப் பெரும்பான்மை முசுல்மான் சாயங்காலத்துக்குள் விற்றுப் போயின. இது மிகவும் சந்தோஷகரமான விஷயம்.

நாகப்பட்டணத்தில் மற்றொரு விசேஷம் என்னவெனில் இந்துக்களும் மசும்மதியர்களும் ஒருவருக்கு ஒருவர் சகோதரபாவமுற்றிருப்பதும் நாகூர் பள்ளிவாசலை ஹிந்துக்களும் மசும்மதியர்களும் நன்கு மதிப்பதும் யாவரும் ஆனந்தத்துடன் கவனிக்கத்தக்கது—

புத்தக வரவு.

யோக சூத்திரம், யோக உபந்யாஸங்கள்:—முன்னது பதஞ்சலி மஹரிஷி அருளிச் செய்தது. காலஞ்சென்ற பத்திராசிரியர் ப. நாடாயண ஐயரவர்களால் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு, குறிப்புரை யுடன் வெளியிடப்பட்டது. இதன் விலை ரூ. ஒன்று. இத்துடன் சேர்த்துப் படிக்க வேண்டியதற்கு உபயோகமா யிருக்கக்கூடியதாக யோக உபந்யாஸங்கள் என்ற தலைப்பெயருடன் ஸ்ரீபெஸண்டு அம்மையார் யோக விஷயமாய் உபந்யசித்துள்ள வற்றையும் மொழி பெயர்த்துள்ளார். இதன் விலை அணா 12. வேண்டுமோர் மதுரை பிரஹ்மக்ஞான மந்திரத்திற் கெழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

லோகதருவாகிய பரமசிவருவானேன்?—இது தமிழில் புதிதாய்வெளிவந்துள்ள ஓர் சிறு புத்தகம். “லோகருகு வருகிருர், வருகிருர்” என்று பலர் இப்போது கோஷிக்கிருர். ஆயினும் அதற்கு உள்ள காரணங்கள் என்ன என்பது இதில் தெளிவாய்க் கூறப்பட்

உள்ளன. பிரஹ்மஞ்ஞான ஸபையில் ஓர் பிரமுகரும், தத்துவதரிசியுமான ஸ்ரீமான் லெட்டீடாவர்கள் ஆஸ்டிரேலியாவில் கன்கார்டியா ஹாலில் உபந்யஸித்ததின் தமிழ்மொழி பெயர்ப்பு. இதிலுள்ள விஷயத்தின் பாரம்பயத்தை உத்தேசிக்க, (தபாற்கூலி யுள்பட) இதின்விலை 1½ அணு சொற்பம்தான். நகூத்ர ஸங்க மெம்பர்களும், பிரஹ்மஞ்ஞான ஸபையைச் சேர்ந்தவர்களும் மற்றும் யாவரும் அவசியம் இதை வாங்கிப் படித்தல் வேண்டும்.

ஜாதி யோக்கியதை:—கோயமுத்தூர் மைத்திரேயர் உதய நகூத்திர கிளைச் சங்கத்தாரால் பிரசுரிக்கப்பெற்றது. அக்கிளைச் சபைக் காரியதரிசியார் பாஞ்சோதியாரால் மொழி பெயர்க்கப்பெற்றது. விலை 3 அணு. சென்னையில் 1913ஆம் வருஷம் நவம்பர் மாதம் 16ஆம் தேதியில் திவான் பசுதூர்கோவிந்தராகவய்யர் அக்கிராசனத்தின்கீழ் மாதாஸ்ரீ பெஸண்டம்மையார் செய்த பிரசங்கத்தை மொழி பெயர்ப்பாசிரியர் இனிய தமிழில் யாரும் சுலபமாகக் கிரகிக்கும்படி வெளியிட்டிருக்கிறார். பிரஹ்மஞ்ஞான புத்தகங்களை தமிழில் மொழிபெயர்த்து தமிழூலகில் செவ்வனே பரவச் செய்ய வேண்டியது மிகவும் அவசியம். இவ்வாசிரியர் இக்கடமையை மேற்கொண்டால் இனிது முடிக்கவல்லவர் என்பது இம்மொழி பெயர்ப்பிலிருந்து நன்கு விளங்குகின்றது. ஆனால் இனி வெளிவரும் புத்தகங்கள் நல்ல தாளில் அச்சிடப்பட்டால் படிப்போருக்கு சுகமாயிருக்கும்.

ஸந்மாரீக்க முறையிலீ ஷ்ரீதோபதேசம்:—இதுவும் மதுரை பிரஹ்மஞ்ஞான ஸபையில் கிடைக்கக்கூடிய ஓர் அரிய புத்தகம் தியாசாபிகல் சொர்ஸையாகிய பிரஹ்மஞ்ஞான ஸபையின் ஆதிஸ்தாபிகராகிய ஸ்ரீபிளவாட்ஸ்கீ அம்மையார் அருளிய கிரந்தத்தின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு. இதன் விலை தபாற்கூலி யுள்பட அணு2½.

சர்வதேள் விஷ சஞ்சீவி.

கதறிவந்தவன் களிப்புடன் செல்வான்!

விஷந்தீண்டினவன் நிமிஷத்திற் குணமடைவான்!!

குணமில்லாவிட்டால்

ரூபாய் 100 இனும் கொடுக்கப்படும்!!!

நண்பர்களே! ஒவ்வொரு வீட்டிலும் தேளினுடைய உபத்திரவம் பொறுக்க முடியாமல் அவஸ்தைப்படுவதை நாம் அனைவரும் கண்டு விசனமுற நேரிடுவதைப்பற்றி, நாம் அதிகக்ஷ்டப்பட்டு இதற்காக உயர்ந்தமருந்து கண்டுபிடித்திருக்கிறோம். இது அநேக ஐரோப்பியடாக்டர்களாலும், தமிழ்நாட்டிய பண்டிதர்களாலும், நன்கு மதிக்கப் பெற்றது. எமது மேற்கண்ட லங்கர் மார்க்குள்ள சர்வதேள் விஷசஞ்சீவியை தேள் கொட்டின இடத்தில உபயோகிக்க உடனே ஒன்றிரண்டு நிமிஷத்திற்குள் குணமடையச் செய்யும். இவ்விஷசஞ்சீவியை இன்னும் எலி, நாய்

பூரான், செய்யான், பாம்பு, நண்டு, துறக்கா முதலிய எவ்வித விஷ ஜெந்துக்கள் தீண்டினபோதிலும், டைரக்ஷனில் சொன்ன பிரகாரம் உபயோகித்தால் குணமடையலாம்.

மேற்சொன்னவைகளுக்கு உபயோகித்து குணமில்லாவிடில் பணம் வாரீஸ் செய்துவிடப்படும்.

இந்த லங்கர் மார்க்குள்ள சர்வதேள் விஷ சஞ்சீவியைக் கைப்பற்றுங்கள். இவ்விஷ சஞ்சீவி ஒவ்வொரு வீட்டிலும் அவசியம் இருக்கவேண்டியது. எனென்றால், ஓர் மணிதான் இரவில் 12 மணிக்கு நித்திரையில் விஷந்தீண்டிவிட்டால், அம்மணிதான் எவ்வளவோ அவஸ்தைப்பட அநேக மருந்துகளையும் மந்திரங்களையும் உபயோகித்தும் பயன்படாமற் போகிறதல்லவா? அதற்காக இவ்விஷசஞ்சீவி ஒவ்வொரு இல்லத்திலும் அவசியம் இருக்கவேண்டியது.

வேண்டிவராகள் அடியிற்கண்ட விலாசத்துக்கு எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

விலை பாக்டெட் 1-க்கு ரூ.
டசன் 1-க்கு ரூ.

ரூ அ பை
0—8—0
5—0—0

விலாசம்:—வி. எ. எஸ். பாணி,

நே. 3. இரூபப்பன் தெரு, மதராஸ்.

இந்தியாவில் மிகப்பெரிதும்
பழமையுமான வைத்தியசாலை எது ?

1881-ஆம் ஜாம்தகரில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட

ஆதங்கநிக்ரஹ்

ஒளஷ்தாலயம்.

குழந்தைகளுக்கு	இந்த	இருமல், கபம்
சுதலரோகங்களை யு ம் குணப்படுத்தும்.	ஒளஷ்தாலயத்தில் விரு த்த வைத்திய பாரங்கதரு ம், வித்தியா பட்டம்பெற்ற மேதாவினரும், சாஸ்திர ச ம்பன்னர்களும் திறமை வ ய்ந்த அதிகாரிகளுமாக நூ ற்றுக்கணக்கான ஜனங்கள் உத்தியோகம் செய்கிறார் கள்.	காசம் இவைகளுக் கு சிறந்த மருந்து. காசாந்தக மாத்ரைகள் டப்பி 1-க்கு விலை ரூ. 1.
சஞ்சீவி பாலமித்ர. 300 மாத்ரை கொ ண்ட டப்பி 1-க்கு ரூபா 1.	முதன்மையான மருந்து சென்ற 35-ஆம் சாலமாய் உபயோகிப்போ ருக்கு அற்புதகுணத்தைக் கொடுத்து தேகபலத்தையு ம் மனோவன்மையும் கொடு த்து பெரும்புகழ் படைத் திருக்கிற ஆதங்க நிக்ரஹ் மாத்ரைகள் 32. மாத்ரை யின் விலை ரூ. 1.	இதுவரை எங்கள் கேட்லாக்கை பார் த்திராவிடில் உட னே உங்கள் விலாச த்தை எழுதுங்கள் எவ்வித செலவில்
கடிதங்களுக்கு உ டனே பதில் எழு தப்படும்.	வைத்திய சாஸ்திரி மணிசங்கர் கோவிந்தஜி ஆதங்கநிக்ரஹ் ஒளஷ்தாலயம், 157, பிராட்வே, மதராஸ். 96, மவுண்ட்ரோட், மதராஸ்.	லாமலும் இனாமாய் அனுப்புகிறோம்.